

ȘCOALA CU CLASELE I -VIII "ANTON PANN"

NUMĂRUL 4

APRILIE – 2009

9

P

L

U

S

Director

Danciu Daniela
prof. fizică - chimie

Director adj.

Lavinia Bădărâcă
prof. matematică

Director revistă

Cristiana Cîrstina
prof. fizică - informatică

Redactor – şef

Elida Anghel
prof. lb. română

Redactor - şef adj.

Daniela Ungureanu
prof. lb. română

Colectivul de redacție:

Elevii: Piloiu Daniel
Cotoarbă Ioana
Hogea Alexandru
Dăncilă Ovidiu
Bucă Andreea Bianca
Ciobotea Mădălina
Nicolae Radu

Negrilă Anca
Olteanu Elena
Piciu Laurentiu
PiloIU Andreea
Velțan Gabriel
Brenciu Elena Alina
Jianu Georgiana-Crina

Radu Raluca
Lifu Olivia
Mitrache Mădălina
Costea Ștefania
Condurache Ramona
Sandu Alin
Amza Adina

Corectura :

prof. **Elida Anghel**
prof. **Daniela Ungureanu**

Editura Silviana – Rm. Vâlcea

Aprilie 2009

CUPRINS

CU EI NE MÂNDRIM...

IMAGINAȚIE ȘI CREATIVITATE

LOGICA MATEMATICIENILOR

MY LOVE: FRANCH AND ENGLISH

SUCCESE...SUCCESE...

ȘTIAȚI CĂ...

DE VORBĂ CU DUMNEZEU

SALVAȚI PĂMÂNTUL

PERIPLU ISTORIC

PAGINA HAZLIE

GÂNDIM...,EXPERIMENTĂM...,DESENĂM

REFLECȚII EDUCATIVE

Gând înălțător

Expresia minților agere, ale gândurilor ce-ți trimit mereu imaginația către înalt și încununarea succeselor datorate aplecărilor îndelungate peste textul literar și elementelor de limbă, peste cifre și substanțe, peste noțiunile de viață și conviețuire socială dobândite prin cadența ordonată a pașilor așezați apăsător pe un drum sigur de muncă, revista „9 PLUS” se vrea o imagine concludentă a școlii de azi și, în același timp, se constituie într-un mesaj de la noi pentru cei ce vor urma.

Orice număr nou al revistei Școlii cu Clasele I-VIII „Anton Pann” din municipiul Rm.Vâlcea, intitulată sugestiv ”9PLUS” înseamnă un motiv de bucurie și mândrie nu numai pentru colectivul de redacție, ci și pentru elevii acestei școli .

Delicatețea, poezia, prospețimea spiritului, spontaneitatea și vigoarea sentimentelor, gândul curat și înălțător, candoarea copilăriei, dar și seriozitatea de cadru didactic dedicat meseriei, concretizate în cuvânt și imagine sunt, ca întotdeauna , reperele acestei publicații.

Ca director al acestei unități școlare , am certitudinea și încrederea că acest număr al revistei ne va obișnui și mai mult cu seriozitatea și priceperea unor tineri care „își deschid aripile”, încrezători în viitorul ce-i așteaptă, pregătindu-se, în același timp, consecvent pentru a străbate cu optimism și demnitate cărările vieții .

Doresc să le mulțumesc cadrelor didactice care și-au adus aportul la această publicație, dar și tinerelor vlăstare ale școlii, elevilor – lumini ale zborului înalt și frumos pe aerul pur al anilor de zâmbet și de soare.

Director,
Prof. Daniela Danciu

CAP. I – CU EI NE MÂNDRIM....

În aceste pagini, le veți cunoaște mai bine pe două dintre cele mai apreciate eleve ale școlii noastre care s-au remarcat prin rezultatele de excepție: Bușe Cristina și Prodescu Ștefania.

Mai întâi, reportera se adresează elevei Bușe Cristina din fosta clasă a VIII-a B din anul școlar anterior:

Bună ziua! Mă numesc Ruxandra și, pentru început, țin să-ți mulțumesc că ai acceptat să ne împărtășești părerile, și mai ales, sentimentele tale, acum la sfârșit de an și ciclu școlar.

Cum te simți acum, după atâția ani de muncă? Te simți răsplătită, crezi că au meritat toate eforturile pe care, sunt sigur, a trebuit să le faci?"

Bineînțeles! Pe parcursul ultimilor patru ani am învățat în special pentru a-mi forma cultura generală necesară unei mai ușoare și profunde înțelegeri a conținutului materiilor din liceu. Având această bază, mă voi putea descurca ușor la toate materiile, putându-mă axa pe cele de profil.

Care ar fi după tine, rețeta succesului unui adolescent de vârsta ta?

Perseverența. La care trebuie să adaugi, obligatoriu, aportul unor profesori devotați, îndrumarea corectă de către aceștia și participarea la cât mai multe concursuri școlare.

Observ că ai menționat în capul listei cu factorii motivării, aportul profesorilor. Cum te-au motivat pe tine domnii profesori, în adoptarea unei atitudini pozitive față de școală și orice altă activitate educativă?

În primul rând, un bun exemplu personal. Există profesori care te fac să-ți dorești să fii ca dumnealor: să deții bagajul dumnealor de cunoștințe, să fii apropiat de copii, să știi că ții în mâinile tale viitorul și destinul unor oameni care vor forma și conduce societatea.

Ai amintit și de concursurile școlare? Ai participat la astfel de concursuri. Și cum te-au ajutat ele la obținerea performanței la care ai ajuns?

Concursurile și olimpiadele școlare au reprezentat pentru mine niște modalități de control al informațiilor deținute, dar și permanente provocări. Succesele m-au motivat prin satisfacția oferită, iar eșecurile m-au îndârjit, făcându-mă să-mi demonstrez că pot mai mult, că sunt capabilă să obțin rezultate cât mai bune."

Deci, tu consideri că aceste elemente au stat la baza succesului tău.

Da. Dar nu numai acestea! Cel mai mult contează, în opinia mea, sprijinul necondiționat și neîntrerupt al părinților. Oricât ar conta și ajuta profesionalismul cadrelor didactice și olimpiadele, la vârsta mea ai nevoie de cineva care să fie mereu lângă tine și să te susțină chiar și atunci când te ceartă profesorii, iei o nota mică sau ratezi la un concurs. Acum da, cred că am menționat cele mai importante elemente care au dus la obținerea situației mele școlare.

Foarte frumos!. Dupa cum se vede profesorii și părinții tăi au făcut un lucru foarte bun: au format nu doar un elev silitor, ci și un om bun, de caracter, în care să te poți încrede.

La sfârșitul unei etape din viața ta și începutul alteia noi, necunoscute, ce gânduri transmiți celorlalți?

Le mulțumesc domnilor profesori, urându-le ca pe viitor să îi iubească pe copii la fel de mult, iar colegilor din clasele mai mici le urez spor la învățătură, pentru că, în ciuda aparențelor, doar așa poți fi un om complex și de ajutor societății. Colegilor mei din clasa a VIII-a le doresc succes și multe realizări în viață!

În concluzie, tu consideri că a meritat să-ți sacrifici timpul liber, în favoarea succeselor școlare?

Aceasta este marea greșeală pe care o comit foarte mulți copii! Ei își imaginează că a învăța înseamnă doar plimbări pierdute, dureri de spate și de cap de la statul pe scaunul de la birou etc. Ceea ce nu știu ei, este că toate acele concursuri și olimpiade presupun și deplasări în alte localități, tabere de specialitate etc. Și pentru că suntem oameni, iar nu roboți, cu aceste ocazii cunoaștem alți oameni, socializăm, ne distrăm.

Acesta a fost unul dintre avantajele exercițiului învățării. Un altul, foarte important, ar fi acela că, după ce te-ai obișnuit cu învățatul și ți-ai însușit baza, totul este foarte ușor. Învățatul devine o necesitate, un stil de viață, o plăcere chiar. Și ai o adevărată satisfacție când realizezi că ceea ce ai învățat nu este deloc inutil (cum spun unii copii), că poți folosi în viața de zi cu zi; de exemplu, limbile străine te ajută la calculator, în călătorii etc.

Prin urmare, eu nu cred că se poate delimita total domeniul școlii de cel al timpului liber, pentru că acesta din urmă necesită în permanență cunoștințe din cel dintâi.

Mulțumesc pentru timpul acordat și amabilitatea cu care ai răspuns întrebărilor noastre. Mult succes în continuare!

~

Și acum stăm de vorbă cu eleva **Prodescu Ștefania** din clasa a VIII-a D, o elevă de excepție, care a obținut pe parcursul tuturor celor 8 ani de studiu în școala noastră rezultate excelente.

Cum a fost atmosfera pe parcursul anilor școlari?

După părerea mea, momentele aparent grozave și liniștite erau de fapt frânturi dintr-un vis dorit a fi realitate și asta pentru că mare parte din perioada din generală a fost dominată de o tensiune neobișnuit de subtilă. Chiar și așa, am rezistat cu toții, promovând cu maximă seninătate vorba : "fiecare cu ce-l doare" .

Nu se poate spune că am avut parte de o competiție în adevăratul sens al cuvântului decât cu mine însămi, deși... exista totuși o competiție în clasă, nu la nivelul cel mai înalt, ce-i drept, dar în care orice nimic făcea diferența între cei doi "rivali".

Ce persoane au avut o influență deosebită în formarea ta?

Întotdeauna am avut ce să învăț și de la cine să învăț. Tot ceea ce știu acum se datorează doamnei învățătoare Georgeta Predescu, cea care mi-a deschis multe uși și, cu ajutorul căreia am învățat să scriu și să citesc având rezultate excelente. Doamna dirigintă Anghel Elida este o profesoară eminentă, aș putea spune, întrucât, din primele zile am putut vedea devotament, dăruire și afecțiune pentru elevi, dar și o diplomatie admirabilă... Cu ajutorul dumneaei am reușit să demonstrez că pot concura cu elevi foarte buni chiar din alte orașe ale țării.

Consideri ca sistemul educațional ți-a format un spirit creativ?

Da ... chiar și pe mine m-au uimit lucrările mele....despre care nu credeam că le-am făcut eu când le citeam.

Ce discipline te-au interesat pe parcursul celor patru ani de studiu?

În general mi-au plăcut geografia, biologia, științele naturii și tot ce studia mediul înconjurător, originea universului; limba franceză de asemenea mi-a plăcut și încă îmi place; chiar și așa, tot limba română este cea la care mă descurc cel mai bine, iar premiile obținute îmi dau certitudinea că pot concura cu oricine de vârstă mea.

La ce performanțe visezi?

Tot ceea ce vreau este să mă autodepășesc și cu alte ocazii să obțin mult mai mult decât ceea ce am făcut în gimnaziu, oarecum să mă perfecționez, să cunosc foarte bine limba engleză și să pot lucra în străinătate după terminarea studiilor, și în viitorul cel mai apropiat să aduc prestigiu liceului la care voi studia începând din septembrie 2008.

CAP. II – IMAGINAȚIE ȘI CREATIVITATE

Vulpea și iepurașul

Într-o zi de vară, se pornise o căldură nemaivăzută la marginea pădurii dese, unde și păsările cerului stăteau tolănite-n cuiburi.

Una, două, trei zile de căldură, iar toată ființa codrului era îngrozită de ce are să se întâmple. Atunci RILĂ-IEPURILĂ sau cum îi spun prietenii, IEPURE, împreună cu VULPIȚA ăria, iar în funcția cea mai înaltă era pus prostuțul iepuraș.

Roșcovana, șireată cum e, își făcu pensiune de 5 stele, și cum la marginea pădurii sunt doar păsări, arici sau iepuri, spuse:

-Dragii mei prieteni, ce-ar fi dacă veniți cu toții la hotelul meu ? Totul e pe gratis, iar fierberea dumneavoastră, cazarea si mesele cu voi fripți pe grătar, mesele la care veți mânca sunt aranjate. Vreți să veniți?

-Dar cu ouăle mele ce facem? întrebă o pasăre.

-Le vom prăji, scuzați-mă, le vom transporta și pe ele cu foarte mare grijă.

-Însă dl. primar RILĂ știe de aceasta, sări cu gura un secretar mierloi.

Vulpița o-ncurcase rău că tocmai venise iepurașul. Cămașa n-avea cum s-o mai scoată, "s ăraca" era prinsă-ntr-un ciocan și nicovală. Dar...

-D-l RILĂ, spuse șireata "plină de respect și intenții bune", nu doriți să ne plimbăm mâine-n zori prin răcoarea pădurii?

-Da, de ce nu! venii răspunsul prostuțului primar.

Istețul mierloi spuse iepurașului:

-Doamne ferește, IEPURE, nu ne lăsa la hotelul VULPIȚEI și nici nu te du cu ea la plimbare că vrea să ne mănânce.

A doua zi, RILĂ nu se duse cu roșcata la plimbare. Și sireata rămase cu ochii în soare toată

ziulica.

Pe seara, în loc de primar apăru președintele pădurii, MOȘ MARTIN.

-Bună RILĂ, te găsesc și cu puțin piper, nu te superi?

VULPIȚA era ocupată și nu-l văzu pe urs.

-Nu te superi dacă presari și niște cimbru pe tine, nu? spuse MOȘ MARTIN.

Cucoana tresări și fugi cât e hău.

Toată pădurea a râs de vulpe.

Așa scăpară locuitorii pădurii de pacostea roșcată.

Jianu Georgiana-Crina - cls: a V-a B

Dralmira, orașul-planetă

Antrenați de eclipsa totală de soare care urma să înceapă curând, cu toții privesc curioși evenimentul astronomic al anului 2800. În librăria electronică am găsit un articol care anunța că eclipsa va dura trei ore, interval în care se vor înregistra ploii de stele și de meteoriți, vizibile cu ochiul liber.

Partea mai puțin simpatcă din acest articol este faptul că timp de trei ore luna și soarele vor fi suprapuse, ceea ce implică evident o încetare a mișcărilor de rotație ale pământului, este greu de crezut o asemenea ipoteză.

Fără a trezi nicio suspiciune, mă îndepărtez de centrul capitalei acolo unde toți curioșii au îngroșat rândurile spectatorilor și iau o navă din parcare, încercând să părăsesc cu rapiditate atmosfera terestră. Din nefericire însă, sunt prins într-o ploaie de meteoriți apoi încep a mă roti haotic în spațiul galactic până ce, abia scăpat de loviturile devastatoare ale cometelor, aterizez forțat pe o planetă..

Poate fi vorba de cea mai nouă planetă descoperită în acest spațiu galactic. Nouă, pământenilor, nu ni s-a permis niciodată să vizitam corpurile din apropierea lui Pluto datorită temperaturilor extrem de scăzute care, spun specialiștii, ne-ar provoca în scurt timp, decesul.

Ies din navă și constat că atmosfera ei se compune dintr-un gaz înecăcios, un fum gros... Picioarele îmi alunecă pe suprafața lucioasă a planetei-gazdă; spre deosebire de planetele din celelalte galaxii populate cu ființe unele mai inteligente decât celelalte, pe această planetă nu văd decât un spațiu vast, o atmosferă înecăcioasă, care permite totuși dezvoltarea vieții...

Ating cu degetele suprafața planetei...rece ca gheața...

La un moment dat, apar zeci de crevase în gheața care mă dezechilibrează. Căzând într-una din ele, constat că nu ating nimic în cădere; bănuiesc că mă voi opri abia la polul opus al planetei dar, după milioane de kilometri parcurse, ajung într-o încăpere fără a fi suferit nicio rană mai pronunțată.

Consternat, observ un individ albăstrui care mă privește oarecum plictisit. Are trăsături umane. Îl văd stând nemișcat fără o poziție definită; corpul pare îngreunat de o povară nedeslușită...are o figură adolescentină, poate ștrengară...privirea lui crispată este solitară, pierdută între obiectele inutile existente în jurul său; ar prefera ...viața! unei asemenea existențe pentru el; este...mort! Nu simte parcă prezența străină cu care este onorat și...preferă să trăiască departe de orice...

-Cum te numești? îl întreb.

-Glou -îmi răspunde sec-

Împreună cu el, ies din încăpere și pătrund în...orașul Dralmira, un oraș de-a dreptul impozant, animat de culorile care se modifică regulat.

Pe străzi observ sticla, iar în spatele ei vibrează lumini fosforescente...Pe marginile aleilor regăsesc o

serie de arbori cu frunze mari, șifonate; par a fi bucați de hârtie mototolită și...sunt frunze albastre cu nervuri violet.

Văd o infinitate de vehicule expuse pe "pereții" orașului și remarc faptul că sunt realizate dintr-un gaz care, pur și simplu, a dispărut de pe Terra: argonul.

Clădirile par proiectate pe niște monitoare având un aspect șocant: nu au lățime, ci doar lungime și înălțime...sunt străbatute de lasere, de tuburi multicolore...fluorescente...

-De fapt, spune Glon, intrând în această lume, parcă ești introdus într-un joc electronic, chiar în circuitul unui computer.Tot ceea ce vezi este....virtual, dar, în același timp, funcționează excelent, sincronizându-se cu realitatea.

-Dar ce reprezintă stratul de gheață de la suprafață?

- Dralmira a fost dintotdeauna o "metropolă galactică" dar, când au dispărut forțele de atracție dintre ea și soarele galaxiei Xven...s-a îndepărtat considerabil spre marginile galaxiei...Știi, sursa de caldură din acest spațiu galactic este Soarele Don aflat însă în ultima fază a activității sale. Procesul este într-o continuă desfașurare de mult timp, iar orașul-planetă Dralmira, a fost acoperit de straturi masive de gheață care au ucis populația de aici...Acum, nu a mai rămas decât acest spațiu infim - raportându-l la adevărata dimensiune a orașului - în care încerc să readuc la viață trecutul...Peste puțin timp, și acest spațiu va fi înghețat și voi muri și eu...

Cum de a fost posibilă existența orașului acestuia fără a fi cunoscută de pământeni...cine este această civilizație ajunsă la ultimul supraviețuitor?

Pătrund în inima orașului și ajung în fața unei clădiri icosaedrice. Glon îmi spune că este biblioteca orașului. Intrând, constat că nu regăsesc cărțile îngălbenite, prăfuite, devenite catacombe în care puțini se aventurează - cel puțin pe Terra - .În întreaga sală a bibliotecii descopăr o infinitate de monitoare ca niste lame, care expun figurile locuitorilor orașului, numele lor, dar și biografia. Inițial, am găsit de-a dreptul stupid acest lucru, dar Glon îmi spune că, prin acest mijloc, se păstrează vie, amintirea celor dispăruți.

Totuși, doar prin simpla gândire la un lucru oarecare, monitoarele înfațisează informația cautată...concentrează informațiile Universului chiar...păcat că această tehnologie va dispărea...

Dralmirii erau ființe simple, care studiau teleportarea și energia VRIL, încă de la Marea Explozie; orașul-planetă și atmosfera acestuia compusă din heliu și hidrogen au favorizat o bună dezvoltare a "vieții sociale" în Dralmira. Fiind unii dintre primii indivizi biotici ai universului-aparând spontan, fără metamorfozări ulterioare - au ajuns în decurs de doua miliarde de ani să cunoască înaltă tehnologie, însă niciodată nu au crezut că, în afară de Xven, Don și Dralmira mai există o alta galaxie, un alt soare și o altă...planetă. Într-adevăr, erau singurii din Xven și...sperau să poată lăsa moștenire întreaga lor industrie tehnologică altor civilizații; din nefericire însă, nu au mai avut timp pentru că circumstanțele au făcut ca planeta să devină un glob de gheață hoinar pe la marginile galaxiei.

Simțind nevoia de a mă hrani, îi cer amicului meu ceva de mâncare. Acesta rupe niște frunze din arborii de pe marginea aleilor pe care le topește cu un laser într-un vas din molibden apoi, formând o pastă omogenă, îmi dă să mănânc.Lăsând la o parte prejudecățile, gust din ceea ce-mi ofera Glon și remarc o aromă dulce de...zmeură cu...miere de albine și...puțină scorțișoară. De asemenea, observ că în locul frunzelor rupte, au crescut altele...

Privesc chipul abătut al lui Glon...De când a rămas singur nu a căzut în vreo depresie care să-l împingă la gesturi extreme; totuși, trăiește ca un "mort" îngropat de viu sub gheața exterioară care amenința și restul orașului.

Venind pe Dralmira, nu am avut nevoie de plasturi cu oxigen și nici nu am fost afectat de temperatura de -55 grade care, spre centru, a scăzut simțitor...Chiar și așa, organismul meu nu suferit nicio dereglare puternică serioasă. Am observat la Glon că a dobândit acea nuanță albastră care tindea spre violet, iar acest efect se datorează perioadei prelungite în care a fost îngropat sub gheață, dar nu se putea spune că era congelat, doar că pigmenții de culoare s-au modificat în funcție de mediu...

Revenind la orașul-fantomă din...galaxia-fantoma din perspectiva lipsei soarelui-constat o ușoară racire a gazelor componente ale aerului și, de asemenea nu pot să nu evidențiez că înălțimea orașului s-a modificat dramatic datorită gheții acumulate probabil în infimul interval în care am vizitat Dralmira,

pe "culmile"acesteia.

Înțeleg că în scurt timp, va avea loc un eveniment neplăcut și, alături de Glon încerc să găsesc o soluție-fulger! Acesta nu pare a fi entuziasmat sau măcar animat de...simțul salvării...Privește gheața, dar, privirea lui pare să străbată gheața; ajunge la stele; pare hipnotizat!

-Hei! vrei să mori? zic eu.

Dralmirul constată că Don nu mai are decât câteva clipe de activitate solară, iar Dralmira va fi complet acoperită cu gheață. Un bloc înghețat se desprinde de pe plafonul orașului, trecând prin sticlă și ieșind prin cealaltă parte a planetei. Umezeala poate afecta întregul dispozitiv virtual al orașului și poate duce la o explozie cu gheața care ar ajunge și în galaxiile învecinate!

Amândoi fugim printre sloiurile de gheață și ne ferim cum putem de lovituri fatale. Nu înțeleg ce pretinde Glon; căutăm să ne salvăm sau să ne ascundem?...Puțin mai târziu, acesta spune că trebuie să găsească plasturii pentru teleportare și nici nu are idee unde s-ar putea afla.

Cădem la pământ, blocați de gheața masivă; ne târâm până la bibliotecă și, deși tavanul ei este subred, intrăm și căutăm această informație esențială. Ni se spune că plasturii se află atașați unui monitor al bibliotecii! Dar sunt milioane în bibliotecă!!!

Simțim un ușor cutremur. Glon ia un dispozitiv, îl programează, apoi îl aruncă în tavan, fixandu-se. În câteva secunde, dispozitivul trimite lumini spre monitorul căutat și fugim să luăm plasturii.

Ne teleportăm până la nava mea, însă aceasta este înghețată, iar din centru se aud zgomote apocaliptice. Intrăm în navă și privim spre soare: acesta este "mort"! Gheața se sparge sub noi și, presați de pericol încercăm prin toate mijloacele să încălzim nava. Aceasta pornește, iar Glon îi atașează un plasture cu care ne teleportăm în Calea Lactee...

Dralmira a explodat, însă nu în întregime și nu a afectat restul galaxiilor.

Ajungând în parcare de unde pleaserăm , realizez că totul este neschimbat, ba chiar abia începea eclipsa de Soare care a durat doar trei minute! Poate nu am citit bine, dar mai degrabă cred ca a fost vorba de o înșelătorie...

Totuși...constat că oamenii nu privesc eclipsa, ci s-au strâns în jurul unui meteorit aparte...este din gheață! Dar poate fi vorba despre orașul-planetă Dralmira. Glon devine nostalgic. Având un ten măsliniu și arătând normal, îl duc la un spital pentru...a fi îngrijit cât mai bine, iar eu...mă întorc ACASĂ.

Prodescu Ștefania Cristina – fosta cls. a VIII-a D

În clasa întâi

Albinuțele se joacă
Nici nu se zăresc din flori,
Școala-ntreagă-i o prisacă
De copii nerăbdători.

Clopoțelul de argint
Cu glas dulce-dulce sună
Și părintele cel blând
De prin flori pe toți adună.

Picii de la grădiniță
Se reped buluc în școală.
Ce să fie? Mihăiță
Se mai ține strâns de poală!

În sfârșit se hotărăște
- Hai, mămico! Hai rămâi!
Printre lacrimi îi șoptește:
- Învățăm în clasa-ntâi.

Stănciugel Eduard –cls. a II- a D

Am legat copacii la ochi

Era pe la începutul lui iulie, iar soarele abia răsărise, trimițând întâia rază, să-mi deschidă ochiul firav și somnoros. Pe copacul de lângă geam ciripea, în taină, o vrăbiuță cu pieptul cărămiziu și cu ochișorii ca niște mărgele. Îmi cânta un tril duios, dar cam degeaba, căci eu eram adormită, plutind în lumea mea.

Zboruri de găze, cu aripi străvezii, roiau și ele în jurul geamului, strecurându-se care pe unde puteau, doar, doar să le observ.

Sunetul foșnetului de frunze, îmi ajunsese și el la urechi; parcă toată natura voia să mă trezească.

Pe covorul din camera zăceau, aruncate în dezordine, multe haine: blugi, tricouri, maiouri, bluze, geci și altele. Nu-mi aminteam exact de ce se aflau acolo, dar știam că era ciudat ca eu să-mi las hainele pe jos, în loc, ei bine, să le îngrămădesc în dulap.

Și atunci a sosit mama, care m-a trezit brusc la realitate. Nu prea înțelegeam ce spunea, căci părea mai degrabă că bolborosea ceva, într-o altă limbă. Era evident că nu-și dădea seama că vorbea de una singură. Nici măcar nu mă străduiam să o înțeleg. Moșaiam liniștită, de parcă nu mai era nimeni altcineva în cameră.

Iar după un timp...a plecat. Eram liberă să dorm. Dar, dormi dacă mai poți ! Toată acea agitație, îmi alungase somnul și mă făcuse să-mi amintesc ce zi era aceea.

Trebuia să plecăm cu cortul la munte, la munte, din clipă în clipă...iar eu nu eram nici măcar îmbrăcată.

Așa că, hopa sus...din pat, îmbracă-te și la drum!

După câteva minute mă aflam în mașină, uitându-mă pe geam, în timp ce tata conducea. Eram deja la o altitudine destul de mare. Văile și casele de jos, parcă se roteau mereu, devenind din ce în ce mai mici. Copacii și pomii ce străjuiau strada își smulseseră rădăcinile din pământ, luând-o la întrecere cu noi. Din când în când, câte un fluture, fugea de lângă amicii săi, înghesuți pe lângă iarba plină de miresmele verii, doar ca să mă salute, printr-o bătaie amicală din aripi.

Și-am mers ore bune, timp în care norii s-au cernut într-o ploaie calmă și molcomă de vară. În final am ajuns într-un luminiș frumos.

Lacrimile cerului ajunseseră și aici, iar în aerul proaspăt spălat se simțea mirosul blândeii veri. În fundul luminișului, frunzele și iarba, făuriseră, un pătuț moale, perfect pentru cortul nostru. Vântul legăna frunzele din tufele cu mure, și le făcea să șuiere un cântec de leagăn melodios.

Copacii își boltiseră frumoasele podoabe deasupra noastră că nu cumva să ne fie frig. Un pic mai încolo, alți străjeri bătrâni erau legați la ochi, de coroana ce-o purtau.

M-am îndreptat spre ei. Râdeau întruna. Se veseleau pe seama mea. Și... i-am atins...S-au gădilat, scuturându-și câteva, din frunzele cu care îi legasem.

Râdeam și eu. Roiuri de musculițe se învârtteau pe ici –colo, dezvăluindu-mi o potecă făurită de-a lungul timpului de ploi și ninsori. Am plecat, lăsându-mă dusă de ea. Fugeam, râdeam, mă învârtteam. Partenerii mei de joacă mă căutau. Într-o clipă erau aici, în alta dincolo; erau duși de vântul pădurii, oriunde voiau.

Un grangur micuț, cânta pe o cracă. Îi străluceau penele ca în apusul soarelui. Se uita la mine cu ochii lui străvezii, iar eu îi întorceam privirea. Peste-o clipă stăteam pe mușchiul moale. Iar mă coborâseră falnicii brazi. Râdeau cu multă poftă, iar grangurul se uita și el amuzat la mine.

Copacii își desfăcuseră legătura de frunze de la ochi și o aruncaseră asupra mea printr-o ploaie de foșnete.

Pe cărare, înăuntru era încă umezeală. Un strigăt pițigăiat și prelung se auzea din nou. Mă striga mama. Noaptea se coborâse și probabil plumbul ce se cobora pe pleoapele mamei în fiecare seară apăruse din nou.

M-am ridicat, mi-am luat la revedere, obosită după așa un joc de-a v-ați ascunselea, și-am plecat lăsând în urmă, în întunericul nocturn, copacii legați la ochi.

Negrilă Anca- clasa a VII-a A

Primăvara

Primăvara a venit
Și noi repede am fugit,
În pădurea fermecată
Ghiociei ne așteaptă

Primăvara-i minunată
Păsărelele ce zboară
Glăsuind tot cântecele
De le-n cântă și pe stele

În pădurea fermecată
Mugurii plesnesc îndată,

Și o rază aurie
Îi îndeamnă să învie.

Pădure plină de izvoare,
Fluturii îți zboară în cale
Și cu joc multicolor
Te aduc în al lor dor.

Floricele pe câmpii
Îi adună pe copii
Ce-aleargă mereu spre zare
Cât le e ziua de mare.

Radu Raluca – cls. a VIII-a A

Misterul fericirii

Fericire, fericire,
Oare când am să te găsesc?
În a umbrei mângâiere,
Eu încerc să te privesc
Te caut în adâncul mării
Și nu te găsesc ...
Te ascunzi de mine ...
Și dispari mereu,
Fără să te privesc ...
Vino la mine!
Te caut....te doresc ...
Fericire, de ce oare nu îndrăznești
Să ieși din întunericul umbrei

Ca să te zăresc?

Fericire, fericire
Atât de mult te iubesc ...
Te caut în disperare
Și în iad am să te caut
Până am să te găsesc.

Fericire, fericire...
Nu vreau să te pierd ..
Vreau să fii pe veci cu mine
Nu mă părăsi..

Radu Raluca – cls.a VIII-a A

Uimire

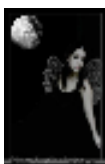
Ascult
Șoaptele vântului
Ce mângâie mugurașii
Trezindu-i din somnul adânc.

Văd
Culorile florilor
Ce-mi mângâie privirea

Furând din strălucirea soarelui.

Mă-ntreb...
...unde aleargă toate?
Și-mi lasă-n urmă anii
Căutând, parcă, să oprească sosirea
Vieții, la limanul transcendent.

Lifu Olivia -cls. a VIII-a A

Boala singurătății

Ne naștem, trăim și murim...Nimic nefiresc până aici, pentru că acesta este ciclul firesc al existenței. Trăim mai mult sau mai puțin, mai bine sau mai rău... Cu toate acestea, cel mai greu este să trăim singuri.

Trist este omul care rămâne singur, izolat de toți cei din jur. Nimeni nu-l înțelege și nimeni nu poate explica ce se întâmplă cu el în acele momente. I se pare că toți se uită la el ca la un ciudat și toți îl bârfesc pe la spate. Acasă, în cămăruța lui, pereții se transformă în monștri cu guri mari care vor să-l înghită. Singur și trist, crede că nu mai are scăpare. Boala singurătății este una nemolipsitoare, dar fără leac. Ce poate să facă? Un lucru e sigur: să-și aducă aminte de vremurile bune de altădată. Dar fără rost. Asta îl doare și mai mult și nu poate trăi cu gândul că a pierdut așa ușor fericirea.

După ce se zbate o vreme obosește și, într-un final adoarme, însă liniștea somnului îi este perturbată de un vis... Se vedea în trecut. Vedea toți prietenii săi, toată familia, se vedea chiar și pe el. Atunci a observat care a fost marea lui greșeală: se credea deasupra tuturor. După acesta au urmat altele, unele mai mici altele mai mari... Era nespus de dureros să vadă greșelile făcute. Se vedea disperat alergând, implorând, căutând pe cineva care să vrea să îi fie alături. Era dispus să renunțe la propria persoană, pentru care se bucura înainte să piardă totul.

Se trezește la miezul nopții îngrozit de ce visase. Tulburat iese la o plimbare. Afară, câinii latră, iar mândra lună stă în mijlocul stelelor ca o făclie a speranței. Atunci înțelege că nu va mai repeta acea greșeală, căci iubirea de sine nu este decât o ambiție și realizează că, oricât de mult s-ar iubi pe sine, tot mai mult iubește prietenia, iar aceasta este singura care îl mai poate smulge din ghearele teribilei singurătăți.

Bucă Andreea Bianca – cls. a VI-a C

Făclia speranței

Viața e ca vântul: apare...dintr-odată, se continuă o vreme, ducându-te spre cele mai înalte culmi ale fericirii și se termină ...fără a fi realizat altceva decât simple șoapte, șoapte ascunse în negura nopții.

Idealul mi-a apărut odată cu prima sclipire de soare, odată cu prima rază de speranță. Era acolo sus, pe cerul rozaliu ...Părea așa aproape ...aș fi vrut să-l prind,

dar era așa departe. Prea departe de mâna mea, de corpul meu , prea departe pentru mine. Și totuși era...al meu. Îmi aparținea. Și, până la urmă, trebuia să se întoarcă la mine, acolo unde prinsese viață.

L-am lăsat. Și-am așteptat, am așteptat să coboare. Și nu l-am grăbit. Am privit la el zile întregi, nopți întregi. Am așteptat să coboare și să-mi umple golul din suflet. Și-am așteptat...

Și m-am uitat în jurul meu. M-am uitat la undele lacului ce veneau toate la mal... la păsările ce zburau mereu prin copaci...la raza mea care nu se mișca. De ce nu venea, de ce nu puteam urca? Oare soarta îmi hărăzise un destin atât de crud? Să mă uit la cel mai dorit lucru de pe pământ zile întregi, nopți întregi, fără a-l atinge? Să vărs lacrimi îndurerate peste pervaz și să uit să-mi trăiesc viața?

Și am ales să nu mai sufăr. Să nu mai plâng. Am ales să-mi las departe raza și să nu o mai aștept. Și nopțile nu mi-au mai fost albe, dar nici plăcute n-au mai fost...

Sufletul tot mă durea. Ca și mine, știa că era acolo, sus dorința mea, raza mea sau, poate, sclipirea mea. Vântul îmi dusesese speranța pe una dintre cele mai vijelioase culmi ale existenței. Îmi irosisem mai toată viața...și nici măcar nu-mi împlinisem scopul...

Iar acum degeaba mai înțelegeam ... Nu mai puteam face nimic. Alegerea fusese făcută demult...alesesem să aștept ceva ce nu avea sa vină. Eram a ei, dar ea ... nu mai era a mea.

Viața se dusesese, se risipise în mii de fascicule. Idealul meu, temnicerul meu, ce apăruse prin nașterea mea, pleca acum odată cu mine, stingându-se. Iar în urmă-i rămânea doar întuneric.

Negrilă Anca-cla. a VII-a A

Trist și singurel

Într-o zi de primăvară,
Am văzut un ghiocel.
Era trist și singurel,
Și era cam... mititel.

El plângea,
Tot suferea,
Îi era dor de ceva...
Toata lumea se-ntreba:

Ce era acel ceva?

El le-a spus c-acel ceva
Era însăși mama sa.
Însă doar eu l-am crezut.
Și așa a început,
O mare prietenie,
De care îți spun eu ție.

Ciobotea Elena Mădălina – cls. a VI-a C

Ghiocelul

Ghiocel, ghiocel,
Mic, firav și subțirel.
Ai ieșit la soare,
De sub neaua moale.

Ești suav și plăpând,
Și te am mereu în gând.
Ești un ghiocel frumos,
Și tare armonios.

Ești o mică vietate
Ce poate trece prin toate.
Ai ieșit de sub zăpadă,
Pentru ca, din cer sa cadă,
O rază de lumină
Pe a ta petală fină.

Brenciu Elena Alina clasa a VI-a C

Noapte bună!

Este o zi de primăvară. Mă aflu în fundul livezii bunicilor. Florile de cireș îmi acoperă fața. Pe cer, norii pufoși iau forme ciudate. Ciripitul cristalin al păsărelor învâluie peisajul într-o atmosferă plăcută. În depărtare se aude clinchetul clopoțelilor de primăvară și susurul izvorului.

Dar, pentru că în viață totul este trecător, iată că și ziua aceasta, deși frumoasă ca Raiul, se va stinge în curând, căci soarele alunecă, resemnat, dincolo de crestele munților. Apusul este minunat. Seamănă cu frumusețea sufletului, pe care, însă, o poți doar bănuî. Pe când priveam îngândurată spectacolul, deși același, mereu altfel al apusului, o buburuză mi se urcă pe mână.

- Ce e, vrei să vezi și tu apusul? o întreb eu.

Dar n-am apucat să rostesc bine aceste vorbe că și-a luat zborul. Treptat se întunecă. Lumânărilele cerului se aprind, una câte una, ca să vegheze întru eternitate natura adormită. Luminile licuricilor sar de colo-colo, de parcă ar face împreună un adevărat număr de circ. Dar ce se aude? Cine mai îndrăznește să tulbure liniștea profundă a reginei nopți la ora aceasta?

- Cri, cri, cri. Cri, cri...

Aaaaa! Sunt greierașii... Dau concert în fiecare seară. Le cântă furnicuțelor... Dacă stai și asculți atent aria melodioasă, poți să auzi și corul răcăneilor. O! Ce seară, parcă e prea frumos să fie adevărat!

Deși îmi vine greu să mă retrag din culisele spectacolului nocturn, trebuie să-mi iau rămas-bun de la prietenii mei și să vă spun:

- Noapte bună!

Bucă Andreea Bianca, clasa a VI-a C

FURNICA

O micuță vietate
Muncește de nu se poate
De e noapte ori e ploaie,
Nu se duce la culcare.

Este o măicuță neagră
Ce muncește ziua-ntreagă.
N-are mofturi la mâncare
Nu se supără prea tare.

Nu rătăcește niciodată
Chiar departe fiind de casă;
Furnica harnică va fi
Și va munci chiar zi de zi

Stoica Daniel, cls. a V - a A

TRANDAFIRUL

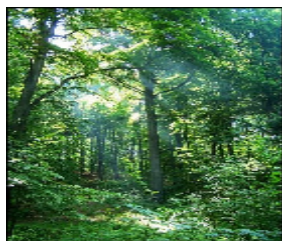
Sunt mii de flori. Nu pot alege
Dar dintre ele trandafiru -i rege.
Are petale ca diamantele
Și frunzele ca smaraldele.

Oricine îl iubește

Și lumea îl primește
Cu dragoste deplină.
Trandafiru -l vom iubi
Fără a ne sfii.
El e floarea preferată
Și de mulți e lăudată.

Stoica Daniel – cls. a V - a A

Chemarea pădurii

Un mănunchi de raze străpunge bolta verde care se leagănă asupra-mi, iar aerul proaspăt al dimineții de vară mă cheamă în pădurea deasă cu arbori seculari.

Am pășit sfioasă pe iarba înverzită și moale, având capul ridicat și privind la bolta cerească, senină, cu niciun nor și la soarele arzător și înflăcărat ce-și aruncă razele ca niște sulii de foc printre crengile arborilor, care se dezmiardă la atingerea acestora.

Câteva rândunele negre cu câte o pată de culoare albă pe aripioarele firave și mici, zboară deasupra arborilor și au un ciripit magnific, ce mă încântă și mă înveselesc.

Coborându-mi privirea, observ lângă mine copacii scorburoși, câteva ciupercuțe mici și firave, de culoare albă și cu buline roșii, părând ca niște umbreluțe ce privesc dintr-un colț natura.

Se mai sperie câte un arici și fuge și se pitulă după câte o tufă înverzită cu mure coapte, mari și roșii.

În spatele meu, se aude șuietul unui râu cu apă limpede și cristalină ca lacrima.

Începe să se încălzească prea rău. Deja m-am înroșit în obraji. Cred că este timpul să merg acasă și să mă odihnesc în camera mea răcoroasă din casa bunicior.

Mitrache Mădălina Andreea –cls. a VIII-a B

Gustul eternității

O noapte clară își revarsă peste lume taina... Întreg cuprinsul doarme, părând încremenit în timp...

Privind totul de la fereastra camerei mele, de la cabană, o idee destul de ciudată-mi tulbură sufletul: să străbat tăcerea... să mă plimb... să-i pătrund misterul...

Profit de faptul că toată lumea doarme. Ies din cabană, pornind în căutarea marelui necunoscut care, parcă, se așternuse în fața mea, sub forma unei poteci pietruite... Alerg... Este atât de frumos să simți că ai înfrânt veșnicia, că poți să trăiești, când totul în jurul tău a încremenit!...

Nu după mult timp, ajung la o prăpastie adâncă, dar care avea ascunse, sub o stâncă, niște trepte... Încep să le cobor și, fără să-mi dau seama, ajung jos, în adâncuri, pe o insulă aflată în mijlocul unei întinderi mari de apă.

Aici, sub razele aurite al lunii, se pot observa vietăți cu trupuri firave și stropite în culori pastelate... Fluturi pictați cu foc și cerneală, păsări cu aripi fragile și multicolore, pomi pe ale căror ramuri sunt mii de explozii de lumină și culoare întregesc un peisaj de basm...

Deodată, însă, privesc spre cer: două făclii luminoase se desprind dintre stelele ce dansează valsul eternității... Curând, ajung pe pământ sunt doi îngeri...

-Copil drag, cum ai ajuns aici? Să te fi călăuzit, oare, vreo stea ori vreun sfânt?...

-Nu... răspund eu, oarecum uimită că-I pot vorbi. Am ajuns aici întâmplător! Dar voi... voi sunteți îngeri?...

Mă privesc amândoi zâmbind, apoi își aruncă unul altuia priviri pline de duioșie. Îmi vorbesc:

-Da, suntem îngeri! Și, pentru că ai avut șansa să descoperi acest Paradis pământean, îți vom arăta care este rolul nostru, aici, în lumea oamenilor!...

Deodată, simt cum un fior cald îmi străbate trupul... Apoi, realizez că totul în jurul meu a încremenit... Nici vântul nu mai adie... Îi urmez pe cei doi îngeri, până când ajungem la locul unde țărnul își dă mâna cu apa... Aici, cei doi continuă să meargă, pășind pe apă, ca și cum ar fi pământ, iar eu... eu mă opresc... Cum să merg pe apă?!...

Totuși, la îndemnul celor doi îngeri, pășesc pe suprafața lucie a apei-este tare ca piatra!... Iar, sub picioarele mele, se află peștii încremenți... Mă cutremur!... N-am visat, vreodată, că voi putea pași pe apă!

Continui să-i urmez pe îngeri, până când văd că se opresc. Așezându-se în genunchi, se roagă Creatorului și reușesc să despice apa în două. Undeva, jos, se zărește o clepsidră mare, al cărei nisip din partea de sus se terminase; îngerii o întorc cu grijă: nisipul începe din nou să curgă, timpul începe din nou să se scurgă...

-Este clepsidra Timpului, îmi explica ei, după ce au readus apele la normal. În fiecare seară trebuie s-o întoarcem, ca Pământul să nu încremenească!

Apoi, mă anunță că trebuie să plece, rugându-mă să nu mai spun nimănui de acest Paradis pământean. La răndu-mi, îi asigur că acesta va fi secretul meu și le mulțumesc pentru faptul că mi-au oferit ocazia să pășesc pe apă și să văd Clepsidra Timpului...

Cei doi îngeri mă privesc bland, după care urcă scara Cerului... Se transformă în două făclii, apoi se pierd printre stele... Acum au plecat...

Pornesc și eu spre cabana, lăsând în urmă-mi Paradisul... Feeriile lui mă vor face să zâmbesc mereu, iar faptul că am putut gusta din eternitate, atunci când Clepsidra Timpului nu a mai mers, mă va face să mă cutremur...

Ajunsă din nou la cabană, privesc gânditoare pe geam... Oare totul fusese doar un vis?... Oare chiar vorbisem unor îngeri?...

Noua mea colegă

Este prima zi de școală din acest an. Noi îl așteptăm în liniște pe domnul diriginte și pe noua noastră colegă.

Intrând pe ușă, domnul diriginte o prezintă și îi face semn cu mâna să se așeze lângă mine, fiind singurul loc liber.

Am admirat-o câteva minute. Este înaltă și slăbuță. Nu puteam să nu observ părul ei castaniu și ondulat până la umeri, fața ei rotundă cu tenul alb și ochii albaștri ca un cer senin ce străluceau cu picături de lacrimi arzătoare din cauza emoției, ce cădeau pe obrajii rumeni. Nasul ei nu este nici mic, nici mare, adică potrivit. Are buzele subțiri și lucioase. Măinile și picioarele sunt lungi și puțin groase, iar îmbrăcămintea este structurată din două piese: o bluză roz cu nasturi aurii și o pereche de blugi mulați ce-i veneau foarte bine.

După câteva săptămâni mi-am dat seama că este foarte deșteaptă la unele materii, având tot timpul mâna ridicată pentru a răspunde.

De fiecare dată când mergem în parc pentru a ne recrea, ea este întotdeauna plină de viață, amabilă și are simțul umorului. Este de acord cu noi în tot ceea ce facem.

Așa...noua mea colegă a devenit prietena mea cea mai bună, cum poate nimeni niciodată nu a mai avut...

Mitrache Mădălina Andreea-cls. a VIII-a B

Pământul se privește mereu în oglinda Cerului...

Atunci când Dumnezeu a despărțit Cerurile de Pământ, n-a făcut decât o oglindă meleagurilor terestre... O oglindă în care să se privească până și cele mai firave ființe... Dar ceva este deosebit la imaginile reflectate... Da... Sunt pictate cu pulbere de stele, pe infinitul negru, absolut...

Toate vietățile își au imaginea lor, acolo, sus... Petale de trandafir, fire de nisip, valuri ale mării prind alte forme, alte culori, părând îngeri încremeniți în neantul prea negru...

Fiecare mișcare a naturii este surprinsă pe oglinda Cerurilor... Stelele se mișcă, se aliniază, dând contur celest simplei realități... Și Pământul vibrează de emoție, când își vede feeriile pictate pe cer, și-apoi vibrează și Cerurile...

Numai oamenii sunt prea obosiți, prea mândri, prea ignoranți ca să observe tainele nopții... Și, chiar dacă ei nu văd, Cerul conturează, uneori, umbre luminoase, din praf de stele, reprezentând oameni, orașe... Căci stelele nu-și opresc strălucirile de aur, pentru pământeni, pentru că ei le ignora! Nu!... Ele caută cu tărie sensibilitatea sufletească și zâmbete pure, pe care să le primească de pe fețe care dau de înțeles că le-au priceput jocul... Dar căutările par zadarnice...

În dansul lor, stelele nu reprezintă decât niște jocuri de forme și înțelesuri, de umbre și lumini... Și nu sunt decât copii astrale ale ființelor pământești... Atât...

Dar Pământul le privește contururile măiestre... Și tresare la vederea imaginilor... Și încearcă să fie mai aproape de perfecțiune, cu fiecare clipă care trece...

Însa toate acestea se întâmplă numai noaptea, când luna dă naturii un aer de basm... Doar atunci stelele conturează povești, căci ziua veghează asupra locurilor unde este noapte, unde idealurile par mai aproape... Stelele fug de lumina dureroasă a soarelui, refugiindu-se în întunericul nocturn...

Acolo găsesc pace... Și pot da contur oricărui vis... Își dau mâna în hore infinite, creionând flori, frunze, râuri, peisaje, în care se simt răsuflarea caldă a naturii... Apoi, se înfășoară în pulberi de stele, ca tabloul celest să fie mai aproape de realitatea terestră... Pământul privește oglinda de vise, așa cum face de-o veșnicie, căci numai el cunoaște tainele Cerului...

Uneori, pe cer se zăresc mii de forme, pentru conturarea cărora sunt necesare zeci de galaxii... Desenele stelare întruchipează un joc al luminii, al răbdării, al sensibilității... Un joc paralel cu realitatea... Căci nici Cerul nu se întâlnește cu Pământul... Tot ce le aseamănă sunt contururile ființelor... Contururi mult prea clare, mult prea reale, pentru un joc... Dar mult prea nobile, mult prea frumoase, pentru realitate...

Atunci când oglinda în care se privește Pământul de-atâta amar de vreme se va sparge, iar imaginile reflectate se vor contopi cu cele reale, vom afla ce-i acela infinitul, feeria...

Dar, până atunci, atât Cerul, cât și Pământul, vor continua să vibreze în același timp, să dovedească Universului că pulberea de stele nu este decât ceva cât se poate de pământesc... Însă privit în oglinda Cerului... Acolo unde Pământul se privește mereu...

Costea Ștefania-clș.a VIII-a B

Poteca din pădure

Colindând potecile din pădurea de peste râu, m-am hotărât să mă întorc. Însă, m-am întâlnit cu o prietenă, pe nume Adina, ce culegea fragi, și ne-am gândit să ne mai plimbăm puțin.

-Uite o potecă! Să o luăm pe aici!

Așa am făcut. Erau numai copaci înverziți, cu trunchiuri groase de culoare maro, iar câteva ciupercuțe firave, se aflau la "rădăcinile" acestora.

Deodată simt un adulec înfiorător în spatele meu.

-Ajutor, ajutoooooor...!a strigat Adina și imediat s-a urcat într-un copac din apropiere.

Eu m-am așezat la pământ, mi-am acoperit capul cu mâinile și mi-am ținut respirația timp de câteva secunde. Ursul trecea pe lângă mine și mă mirosea... Îmi era foarte frică...

Scăpând de urs, acesta se duce și se urcă în copac fără să o prindă pe Adina. Nu mai știam ce să mai fac. Adina se cățara în copac din ce în ce mai sus, iar ursul după ea.

Imediat am fugit după un pădurar, pentru că mi-adusesem aminte că trecusem pe lângă cabana lui. Acesta a venit repede, a tras un glonț în aer, iar ursul cel rău s-a speriat și a fugit. I-am mulțumit pădurarului, iar noi ne-am jurat că nu vom mai pleca singure în pădure după această întâmplare.

Mitrache Mădălina Andreea –cls. a VIII-a B

Timpul – cel mai mare dușman al meu

Un soare palid veghează asupra lumii, zâmbind trist din spatele norilor și un vânt ușor împrășteie frunzele strânse în grămezi... E toamnă... E tăcere...

Acum, pentru prima dată după mulți ani de zile, pășesc pe aleile pietruite ale satului bunicilor... Aici, în acest colț de rai, mi-am petrecut copilăria... Îmi trec prin fața ochilor imagini pline de vioiciune, de inocență ale acelei perioade... Însă nimic din trecut nu schimbă prezentul: copacii pe lângă care trec tac triști, iarba s-a ofilit, păsările au încetat de mult să mai cânte... E pustiu...

Dar ajung la o răscruce de drumuri și nu mai știu pe unde trebuie sa merg... Așa că mă așez pe o bancă veche și aștept venirea unui sătean... Știu că ar trebui să mă grăbesc, însă nu risc să mă rătăcesc...

În clipa aceea, însă, apare o bătrânică scundă, cu părul alb, cu ochii de un negru deosebit, îmbrăcată sărăcăcios. Ține în mână un coș cu mere și prune...

-Sărut mâna! Mă scuzați că vă deranjez... Ați putea să-mi spuneți pe unde trebuie să merg, ca să ajung la casa familiei Petrescu? O întreb, privindu-mi neîncetat ceasul.

Deși se arată evident uimită de întrebarea mea, îmi explică drumul pe care trebuie să-l urmez. Mergând spre casă, cumpăr flori pentru bunica...

Am ajuns... Ceea ce văd mă face să mă cutremur... Merg în curte și văd că este neîngrijită, că nu mai este nicio pasăre în ea... Până și nukul cel bătrân căzuse prada morții, uscându-se... Ce tăcere apăsătoare...

-Bunicule, bunico, am sosit!...

Dar nu răspunde nimeni... Unde sunt? Poate că... Dar nu! Nu se poate așa ceva! Poate că am sosit la o oră nepotrivită...

Alerg în casă, privesc prin camere, urc scările... Pustiu... Peste toate obiectele se așternuse un văl de praf... Dar... cum?!... Bunica nu permitea așa ceva...

Cad în genunchi, îmi lipsesc tâmpile de podeaua rece... O lacrimă fierbinte îmi brăzdează obrazul...

-Timpule, ce mi-ai făcut?... De ce mie?... Mi-ai luat tot ce aveam mai scump... M-ai lăsat singur pe lume...

Dar se aud zgomote jos... O speranță!... Alerg spre camera unde luam masa, sperând că totul va fi bine... Însă nu este decât un bătrânel scund, cu barba lungă, cu ochii albaștri, cu nasul acvilian, îmbrăcat modest, care strânge niște cărți... Nici nu observă că sunt lângă el și pleacă distrat, trântind ușa...

Alerg dupa el, îl întreb:

-Domnule, unde sunt bunicul și bunica?... Unde?...

-Să înțeleg că tu ești nepoata, spune el, cu un ton oficial și arată cu mâna spre cimitirul de pe deal. S-au dus... Dar eu mă grăbesc! Pofitim cheile casei! O zi bună!

Rămân înmărmurit! „S-au dus...”! Sunt singură, acum... Deodată, izbucnesc în lacrimi:

-Timpule! Hainule! Nu mi-ai mai lăsat nimic! De ce ai trecut atât de repede?... Acum îmi dau seama! Te credeam prieten, dart u îmi ești dușman... Cel mai mare dușman!

Fug... Fug spre gară... Nu mai vreau să văd nimic... Iau primul tren spre casa... Pe drum, mă gândesc că timpul va fi veșnic dușmanul oamenilor... Și-mi imaginez că va veni o vreme când nepotul meu va vrea să-mi facă o vizită, după mulți ani... Dar cineva-I va spune:”S-a dus”...

Costea Ștefania- cls. a VIII-a B

Cifrele

Copil fiind, îmi place jocul

Cu cifrele cele hazlii.

Mă joc acasă ori la școală

Făcând doar năzdrăvăanii.

Adun, mai scad,

Împart ori înmulțesc,

Tot ca să fie nota mare

Dar, uneori, mai și greșesc,

Iar mama nu e zâmbitoare...

Cîrstina Alexandru - cls. a III-a E

CAP. III – LOGICA MATEMATICIENILOR

PROBLEME PROPUSE

1. Avem relațiile: $\frac{1}{1 \cdot 2} + \frac{1}{2 \cdot 3} + \frac{1}{3 \cdot 4} + \dots + \frac{1}{(y-1)y} = \frac{6}{7}$; $1 + 2 + 3 + \dots + x = 55$; $z! = 24$.

a) Aflați numerele x, y, z .

b) Demonstrați că media aritmetică a numerelor x, y, z este z .

Nicolae Radu, clasa a VI-a F

2. Scrieți numărul 34^{2005} ca sumă de două pătrate perfecte, iar numărul 99^{6007} ca sumă de trei cuburi perfecte.

Velțan Gabriel, clasa a VI-a F

3. Se consideră șirul: 8, 6, 2, 5, 10, 1, 3, 7, 9, 4

Cum procedați pentru a obține șirul cu aceleași numere așezate în ordine crescătoare executând cinci mutări de la dreapta la stânga a unor grupuri formate din cel mult trei cifre?

Văduva Marian, clasa a VI-a F

4. Avem relațiile:

a) $\frac{1}{2 \cdot 3} + \frac{1}{3 \cdot 4} + \frac{1}{4 \cdot 5} + \dots + \frac{1}{(a-1)a} = \frac{3}{8}$;

b) $\overline{ab} = \overline{ba} + 9$

Determinați numărul $\overline{ab}$.

Cotoarbă Ioana, clasa a VI-a F

5. Pe un lac apar într-o zi doi nuferi care acoperă o anumită suprafață. În fiecare din zilele următoare numărul nuferilor se dublează, lacul acoperindu-se complet în 30 de zile. Știind că nuferii au aceeași mărime aflați în câte zile nuferii acoperă:

a) jumătate din suprafața lacului;

b) un sfert din suprafața lacului;

c) $\frac{1}{8}$ din suprafața lacului.

Amza Adina, clasa a VI-a F

6. Opt prieteni se deplasează împreună pe un drum lung de 16 km. Ce distanță a parcurs fiecare?
Hogea Alexandru, clasa a VI-a F

7. Fie a și b două numere raționale a căror sumă este $\frac{3357}{884}$. Aflați numărul b știind că $a = \left(\frac{1}{1 \cdot 2} + \frac{1}{2 \cdot 3} + \dots + \frac{1}{50 \cdot 51}\right) + \left(\frac{1}{1 \cdot 3} + \frac{1}{3 \cdot 5} + \dots + \frac{1}{49 \cdot 51}\right) + \left(\frac{1}{1 \cdot 4} + \frac{1}{4 \cdot 7} + \dots + \frac{1}{49 \cdot 52}\right)$.

Dăncilă Ovidiu, clasa a VI-a B

8. Într-o școală sunt cel mult 800 de elevi. Dacă se împart elevii în grupe de câte 48 elevi rămân 47 elevi negrupați, dacă se împart în grupe de câte 18 rămân 17 elevi negrupați, iar dacă se împart în grupe de câte 20 rămân 19 elevi negrupați. Câți elevi sunt în școală?

Dăncilă Ovidiu, clasa a VI-a B

9. Fie mulțimea $A = \{1, 2, 3, 4, \dots, 50\}$. Aflați numărul maxim de elemente ale submulțimii M a lui A știind că suma oricăror două elemente din M nu este divizibilă cu 7.

Negrilă Anca, clasa a VII-a A

10. Se dau în plan 30 de puncte distincte, oricare trei necoliniare. Aflați numărul triunghiurilor formate de oricare 3 puncte din cele 30 date.

Cotoarbă Lavinia, clasa a VII-a A

11. Să se afle $n \in \mathbb{N}$ știind că $\underbrace{\sqrt{\sqrt{\sqrt{\dots \sqrt{2^n}}}}}_{100 \text{ radicali}} = 4$.

Condurache Ramona, clasa a VIII-a C

12. Se dă patrulaterul convex $ABCD$ de arie 100 cm^2 . Pe dreapta AB se ia punctul M astfel încât $[BM] \equiv [AB]$, pe dreapta BC se ia punctul N astfel încât $[CN] \equiv [BC]$, pe dreapta CD se ia punctul P astfel încât $[DP] \equiv [CD]$, pe dreapta AD se ia punctul Q astfel încât $[AQ] \equiv [AD]$. Aflați aria lui $MNPQ$.

Condurache Ramona, clasa a VIII-a C

CAP.IV- MY LOVE FRANCH AND ENGLISH

Easter

Easter is a festival that occurs on the first Sunday after the first full moon in Spring. In Christian countries, Easter is religious holiday commemorating the resurrection of Jesus Christ . In is at the end of Lent, during which children all over the world give up sweets and make other sacrifices in preparation for the highest festival of the church year.

Although it is a Christian festival, the customs and legends of Easter celebrations are pagan in origin . Scholars believe that the English word `Easter` comes from the goddess of Spring and renewal called Oestar .

Eggs

On Easter Sunday , families and friends exchange chocolate eggs. This custom dates back to ancient times when Egyptians and Persians used to dye eggs in bright colours to represent the sunlight of spring, and give them to friends as a symbol of renewed life .

Easter egg Games

Eggs play an important part in Easter sport. The Romans celebrated the Easter season by running races on an oval track and giving eggs as prizes. Two traditional Easter egg games are the Easter Egg Hunt and the Easter Egg Roll .

On Easter morning, the children of the house join in a search to locate the eggs that the Easter Bunny has hidden while they were asleep .

The rules of an Easter Egg Roll are to see who can roll an egg the greatest distance down a grassy hillside or slope without breaking it . Perhaps the most famous egg rolling takes place on the White House Lawn . Hundreds of children come with baskets filled with brightly decorated eggs and roll them down the famous lawn, hoping the President of the United States is watching the fun .

Sandu Alin - cls. a VIII – a B

MUSIC IS VERY IMPORTANT IN ONE'S LIFE

♪ ♪ ♪ ♪ ESSAY ♪ ♪ ♪ ♪

Music is a very important aspect in life, whether it's life in the Middle Ages or in the 21st century. From the beginning of history , people have felt the need to express their feelings in different ways. One of the most significant way is music because it uses rhythm, sounds and lyrics to express, in a personal or official manner, different feelings. When I speak about official music, I refer to religious music in particular, to music used by the church to accompany the religious service and to praise God. In the same period when religious music was

born, another type of music emerged from the laity, especially from the royal court. This type of music was more personal and its themes were love, conflict between good and evil, and the feminine beauty.

Later on, music became a part of every day activities and people began to appreciate playing different musical instruments or singing popular songs. Music was heard at parties, but also in people's homes.

When the records appeared on the market, people were able to record themselves playing, or listen to other people playing or singing songs. The radio was another important stage in the spread of the different types of music all over the world.

Nowadays , music is a very important aspect in people's lives because it accompanies them on special occasions (birthday parties, weddings or baptisms) and on very day activities (traveling, working or relaxing).

No one can deny its importance because it brightens up our existence whenever we feel tired or upset, and it brings up our emotional and sensitive side that we often forget about. Music equals happiness, joy, excitement, togetherness and entertainment. We should never forget to listen to our favourite music when we are unhappy or need comfort.

(prof. Cristina Moldovan)

THE LAKE

(♥ M. Eminescu ♥)

In the forest, yellow lilies
Carpet the lake-waters blue;
Of a sudden, whitish circles
Do unfasten a canoe.

And I roam along the border
And half list, half wait, most best
If she comes out of the rushes
And falls gently on my breast

Into the canoe we'll hurry
Tempted by the waters' chant,
And I shall let slip the rudder,

And the oar I'll put aslant;

We shall, lit by friendly moonbeams,
Float within the magic ring-
May the winds through rushes rustle,
May the rippling waters sing!

But she will not come. Oh, vainly,
All alone, I sigh and ache
Near thr host of yellow lilies,
On the brink of the blue lake.

(translated by Leon Levitchi)

♦ Prof. Cristina Moldovan

😊 FAST FACTS 😊

♠ ANIMALS ♠

- ◆ Mammals are the only animals with flaps around the ears.
- ◆ African elephants only have four teetyh to chew their food with.
- ◆ A dog was the first in space and a sheep, a duck and a rooster the first to fly in a hot air balloon.
- ◆ The tongue of a blue whale is as long as an elephant.
- ◆ Sharks are immune to all known diseases.

(Spînu Claudia clasa a-VII-a B)

♠ THE BODY ♠

- ◆ The human head contains 22 bones.
- ◆ On average, we breathe 23,000 times a day.
- ◆ A person can live without food for about a month, but only about a week without water.
- ◆ A person remains conscious for eight seconds after being decapitated.
- ◆ The liver is the largest of the body's internal organs.

(Tudora Adrian clasa a-VII-a B)

♠ MUSIC ♠

- ◆ To win a gold disc, an album needs to sell 100,000 copies in Britain and 500,000 in the United States.
- ◆ About one- third of recorded CDs are pirated.
- ◆ Ireland has won the most Eurovision song contests. (7 times)
- ◆ The Ocarina, a musical wind instrument, is also known as the Sweet Potato.
- ◆ The term “disc jokey” was first used in 1937.

(Piciu Laurentiu clasa a-VII-a B)

CAP. V – SUCESE...SUCESE...

Anul școlar 2008-2009

Concursul național “La Școla cu Ceas” LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

1. Popa Alina - cls. a V- a A – premiul al II –lea
2. Jianu Crina- cls. a V- a A – premiul al III –lea
3. Ionescu Anda - cls. a V- a A – mențiune
4. Iordan Ana - Maria- cls. a V- a A – mențiune
5. Petcu Otilia- cls. a V- a A – mențiune
6. Dugulan Mălina- cls. a V- a A – mențiune
7. Ionescu Andreea - cls. a V- a A – mențiune
8. Nuțu Beatrice- cls. a V- a A – mențiune
9. Piele Valentin - cls. a V- a A – mențiune
10. Pistol Andreea - cls. a V- a A – mențiune
11. Bucă Andreea- cls. a VI- a C – mențiune

12. Cotoarbă Ioana - cls. a VI- a F – mențiune
13. Bădărică Andra - cls. a VI- a D – mențiune
14. Negrilă Anca- cls. a VII- a A – premiul al III –lea
15. Ghimiș Adrian - cls. a VII- a E – mențiune
16. Costea Ștefania- cls. a VIII- a B – premiul I
17. Crăciun Andreea - cls. a VIII- a C – premiul al II –lea
18. Mățulescu Amalia- cls. a VIII- a A – premiul al II –lea
19. Condurache Ramona- cls. a VIII- a C – premiul al II –lea
20. Dincă Georgiana- cls. a VIII- a C – mențiune
21. Idita Elena - cls. a VIII- a B – mențiune
22. Săndulescu Cristina- cls. a VIII- a A – mențiune
23. Văduva Andreea- cls. a VIII- a A – mențiune
24. Cochirlea Anita– cls. a IV - a A – premiul al III –lea
25. Moga Denisa– cls. a IV - a A – premiul al III –lea
26. Jidoveanu Andreea– cls. a IV - a A – premiul al III –lea
27. Ghețea Nadine– cls. a IV - a A – cls. a IV - a A - mențiune
28. Lazăr Irina– cls. a IV - a A – mențiune
29. Nuică Denis – cls. a IV - a E– premiul al III –lea

Concursul național “Evaluare în educație” - LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ (clasament județean)

1. Săndulescu Cristina- cls. a VIII- a A – premiul I – medalie de aur
2. Ion Alexandra – cls. a VII- a E - premiul I – medalie de aur
3. Văduva Andreea- cls. a VIII- a A - premiul al II -lea – medalie de argint
4. Condurache Ramona- cls. a VIII- a C – premiul al III – lea medalie de bronz
2. Ghimiș Adrian – cls. a VII- a E - premiul III – medalie de bronz
3. Ziegler Mădălina - cls. a VIII- a A – mențiune
4. Vișinescu Alexandra- cls. a VIII- a C – mențiune
5. Mățulescu Amalia- cls. a VIII- a A – mențiune
6. Sandu Adrian– cls. a IV - a A – mențiune
7. Moga Denisa– cls. a IV - a A – mențiune
8. Olah Radu– cls. a IV - a A – mențiune

Concursul județean “Pandurii lui Tudor” - LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ - MATEMATICĂ– Drăgășani

1. Echipajul școlii alcătuit din elevii: - premiul al II-lea
 - Hogeia Cristina - cls. a IV- a
 - Șarpe Adriana- cls. a V- a A
 - Cotoarbă Ioana- cls. a VI- a F
 - Negrilă Anca- cls. a VII- a A
 - Bușcă Oana- cls. a VIII- a A
2. Petcu Otilia - cls. a V- a A – mențiune
3. Ghiță Cătălin- cls. a V- a A – mențiune
4. Bădărică Andra - cls. a VI- a D – mențiune
5. Bucă Andreea- cls. a VI- a C – mențiune
6. Hainagiu Daniel - cls. a VI- a D – mențiune

7. Hoge Alexandru - cls. a VI- a F – mențiune
8. Văduva Marian- cls. a VI- a F – mențiune
9. Cotoarbă Ioana- cls. a VI- a F – mențiune
10. Velțan Gabriel- cls. a VI- a F – mențiune
11. Ghimiș Adrian – cls. a VII- a E – mențiune
12. Negrilă Anca- cls. a VII- a A – mențiune
13. Condurache Ramona- cls. a VIII- a C – mențiune
14. Amza Adina - cls. a VI- a F – mențiune
15. Motounu Vlad - cls. a VIII- a D – premiul I ȘAH
16. Dumitrana Bogdan - cls. a V- a A – premiul I ȘAH

Olimpiada de LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ – faza județeană

1. Ghimiș Adrian – cls. a VII- a E – mențiune
2. Drucea Doris– cls. a VII- a E – mențiune
3. Piciu Laurențiu – cls. a VII- a B– mențiune
4. Negrilă Anca- cls. a VII- a A – mențiune
5. Costea Ștefania- cls. a VIII- a B – premiul al III-lea
6. Dincă Georgiana- cls. a VIII- a C – mențiune
6. Idita Elena - cls. a VIII- a B – mențiune
7. Condurache Ramona- cls. a VIII- a C – mențiune
8. Crăciun Andreea- cls. a VIII- a C – mențiune
9. Mățulescu Amalia- cls. a VIII- a A – mențiune
10. Săndulescu Cristina- cls. a VIII- a A – mențiune

Concursul național “Sanda Nicolă”

1. Petcu Otilia - cls. a V- a A - mențiune
2. Hainagiu Daniel - cls. a VI- a D – mențiune
3. Amza Adina - cls. a VI- a F – mențiune
4. Hoge Alexandru - cls. a VI- a F – mențiune
- 5.
6. Marchidanu Iulia – cls. a IV - a A – mențiune
7. Olah Radu– cls. a IV - a A – mențiune

Concursul național “Euclid”

1. Lazăr Irina cls. a IV- a A – premiul al II –lea
2. Moga Denisa cls. a IV- a A – premiul al III –lea
3. Olah Radu cls. a IV- a A – mențiune
4. Marchidanu Iulia cls. a IV- a A – mențiune

Concursul interjudețean “Regina Maria” – Sibiu

1. Marchidanu Iulia cls. a IV- a A – premiul al III –lea
2. Olah Radu cls. a IV- a A – mențiune

3. Moga Denisa cls. a IV- a A– mențiune
4. Lazăr Irina cls. a IV- a A– mențiune

Concursul interjudețean “Micul Arhimede” – Craiova

1. Marchidanu Iulia cls. a IV- a A – mențiune

Concursul interjudețean “Trepte în matematică” – Călimănești

1. Marchidanu Iulia cls. a IV- a A – premiul I
2. Olah Radu cls. a IV- a A – premiul al II –lea
3. Moga Denisa cls. a IV- a A– premiul al III – lea
4. Lazăr Irina cls. a IV- a A - premiul al III – lea
5. Jidoveanu Andreea - cls. a IV- a A – mențiune

Concursul interjudețean de creație “Voievodul stelar”– Sibiu

1. Moga Denisa cls. a IV- a A– premiul I
2. Jidoveanu Andreea - cls. a IV- a A – premiul al III – lea

Concursul național “Evaluare în educație” (clasament județean)

1. Ghiță Cătălin - cls. a V- a A – premiul al II –lea
2. Bălășel Bogdan - cls. a V- a A - mențiune
3. Dumitrana Bogdan - cls. a V- a A - mențiune
4. Smărândoiu Cristian - cls. a V- a A – mențiune
5. Marchidanu Iulia – cls. a IV - a A – premiul I
6. Marchidanu Iulia – cls. a IV - a A – mențiune la Concursul “Arhimede”

Concursul județean “Trepte în matematică”

1. Hainagiu Daniel - cls. a VI- a D - premiul I
9. Hoge Alexandru - cls. a VI- a F – premiul al II –lea
10. Ghiță Cătălin - cls. a V- a A – premiul al II –lea
11. Velțan Gabriel - cls. a VI- a F – premiul al III –lea
5. Bălășel Bogdan - cls. a V- a A - mențiune
6. Dumitrana Bogdan - cls. a V- a A - mențiune
7. Smărândoiu Cristian - cls. a V- a A - mențiune
8. Amza Adina - cls. a VI- a F – mențiune
9. Lascu Ionuț - cls. a VII- a C – mențiune
10. Mihăeș Silviu- cls. a VIII- a B– mențiune

Olimpiada de FIZICĂ – faza județeană

1. Ghimiș Adrian – cls. a VII- a E – mențiune

Concursul național “La Școla cu Ceas” - LIMBA ENGLEZĂ

1. Pluștea Dragoș- cls. a VIII- a A – mențiune
2. Petre Teodora- cls. a VI- a F – mențiune

Concursul național “La Școla cu Ceas” ISTORIE

1. Molea Mihai - cls. a VIII- a A – mențiune
2. Monceanu Armand - cls. a VIII- a A – mențiune

Concursul județean “Tradiții și obiceiuri de iarnă” – Școala de Arte

1. Dan Tudor Eduard - cls. a IV - a A - premiul I
2. Boghian Katia Emilia – cls. I A - premiul al II-lea
3. Trasca Daiana Ilenuta – cls. A III - A - premiul I

Concursul județean “Pandurii lui Tudor” – Drăgășani – MUZICĂ

1. Murgoci Simona - cls. a VII- a C – premiul I
2. Ilie Andreea- cls. a V- a D – premiul I
3. Ecovescu Amalia - cls. a VII- a A – premiul al II - lea
4. Stanca Alisia- cls. a IV- a D – premiul al II – lea
5. Manole Mădălina - cls. a VI- a E – premiul al III – lea

Concursul județean “Pandurii lui Tudor” – Drăgășani – DESEN

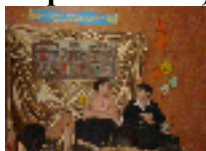
1. Ștefănescu Diana - cls. a IV- a D — premiul al II – lea
2. Văduva Andreea- cls. a VIII a- a A – premiul al II – lea

Concursul național “EUROJUNIOR “

1. Jerpelea Georgiana – cls. a II-a B

SCENA TALENTELOR

Piesa de teatru “ **PORTRETUL COLEGEI DE BANCĂ**” – cls. a II-a B- premiul I
(elev: Becheru Diana și Despa Andreea) - înv. Oprea Maria

Piesa de teatru „**STEAUA FĂRĂ NUME**” - cls. a VIII-a B – **MARELE PREMIU**
(elevi: Bleiceanu Daniel, Costea Ștefania, Mitrache Mădălina,
Mihăeș Silviu, Dorobanțu Angel, Ivanof Ana - Maria, Iordache Cosmin,
Bulearcă Diana, Predescu Raluca, Găgeanu Alexandru) –prof. Anghel Elida

Olimpiadele cunoșterii

Ediția a IV-a – etepa I

Limba și literatura română (faza județeană)

1. Sitaru Ștefania – cls. a II-a B - premiul al II – lea
2. Popescu Diana – cls. a II-a B - premiul al II – lea
3. Marin Cristina – cls. a II-a B- premiul al III – lea
4. Becheru Diana – cls. a II-a B- premiul al III – lea
5. Popescu Alexandra – cls. a II-a B- premiul al III – lea
6. Cîrceag Adrian – cls. a II-a B - mențiune
7. Jerpelea Georgiana – cls. a II-a B – mențiune
8. Perteia Ionela Adrian – cls. a IV-a E - premiul al III – lea
9. Șogorescu Bianca – cls. a IV-a E - premiul al III – lea

Matematică (faza județeană)

1. Popescu Diana – cls. a II-a B - premiul I
2. Sitaru Ștefania – cls. a II-a B - premiul I
3. Ghiță Anca – cls. a II-a B - premiul I
4. Popescu Alexandra – cls. a II-a B - premiul al II – lea
5. Doncea Alexandru – cls. a II-a B - premiul al III – lea
6. Cîrceag Adrian – cls. a II-a B – mențiune
7. Nuică Denis – cls. a IV-a E - mențiune
8. Bălăcean Nicolae – cls. a IV-a E -mențiune

Matematică (faza națională)

1. Popescu Diana – cls. a II-a B - premiul I
2. Sitaru Ștefania– cls. a II-a B - premiul I
3. Ghiță Anca– cls. a II-a B - premiul al II –lea

Limba engleză

1. Roman Robert Nicolae, cls.a-V-a A, 88p, Locul III (faza județeană)
2. Stanciu Ionuț Gheorghe, cls a-V-a A, 88p, Locul III (faza județeană)
3. Munteanu Andrei, cls a-V-a A, 94p, Locul II (faza județeană)
4. Ghiță Cătălin Nicolae, cls a-V-a A, 94p, Locul II (faza județeană)
5. Drăgușin Denisa Maria, cls a-V-a A, 94p, Locul II (faza județeană)
6. Șarpe Maria Adriana, cls a-V-a A, 94p, Locul II (faza județeană)
7. Osman Ghe. Cristian, cls a-V-a A, 94p, Locul II (faza județeană)
8. Iordan Ana, cls a-V-a A, 106p, Locul I (faza județeană)

9. Smărăndoiu Cristian Andrei, cls a-V-a A, 112p, Locul III (faza națională)
10. Dumitrana Bogdan, cls.a-V-a A,118p, Locul I (faza națională)
11. Ionescu Andreea, cls a-V-a B, 118p, Locul I (faza națională)

Concursul Național de pictură “Darurile iernii”

1. Popescu Anda – cls. a II-a B - premiul al II –lea
2. Bîzdoc Mirabela– cls. a II-a B - premiul al III –lea
3. Boghian Katia Emilia – cls. a I A - premiul al II-lea

Rezultate obținute la concursurile și olimpiadele școlare Educație-fizică și sport

ATLETISM

- Hodorog Diana – clasa a VI-a A
 - Locul I – *CUPA DE TOAMANĂ* – proba 800 m/rezistență
 - Locul I – *CUPA DE TOAMNĂ* – proba 100m/viteză
 - Locul I – *CUPA DE TOAMNĂ* – proba „săritura în lungime cu elan”
- Plătărescu Vasile – clasa a VIII-a F
 - Locul I – Săptămâna Națională „Sportul pentru toți” – cros
- Zamfirescu Mădălin – clasa a VIII-a F
 - Locul III – Săptămâna Națională „Sportul pentru toți” – cros
- Gherman Aurelia – clasa a VI-a A
 - Locul IV – *CUPA DE TOAMANĂ* – proba 800 m/rezistență
- Andrei Iulia – clasa a VI-a A
 - Locul IV – *CUPA DE TOAMANĂ* – proba 800 m/rezistență
- Șarpe Cătălin – clasa a VIII-a C
 - Locul II – *CUPA DE TOAMANĂ* – proba 100 m/viteză
 - Locul IV – *CUPA DE TOAMANĂ* – proba 800 m/rezistență
- Lascu Andrei – clasa a VIII-a C
 - Locul IV – *CUPA DE TOAMANĂ* – proba 100 m/viteză
- Gherman Maria – clasa a V-a C
 - Locul V – *CUPA DE TOAMANĂ* – proba 800m/rezistență
- Codreanu Ana-Maria – clasa a V-a C
 - Locul VI – Săptămâna Națională „Sportul pentru toți” – cros
 - Locul VI – *CUPA DE TOAMANĂ* – proba 800m/rezistență

HANDBAL

▪ Olimpiada Națională a Sportului Școlar

- Echipa de handbal fete a Școlii cu Clasele I-VIII „Anton Pann”, Rm. Vâlcea
 - Locul I – faza municipală
 - Locul I – faza județeană
 - Locul II – faza pe zonă – Pitești
- Echipa de handbal băieți a Școlii cu Clasele I-VIII „Anton Pann”, Rm. Vâlcea
 - Locul III – faza municipală

FOTBAL

- **Olimpiada Națională a Sportului Școlar** – etapa județeană-urban – Locul I

ŞAH

- Motounu Vlad – clasa a VIII-a D
 - Locul I – Concursul de şah – Drăgăşani

KARATE

- Şarpe Cătălin – clasa a VIII-a C
 - Locul III – Campionatul European de la Oradea

Concursul Național "Să învățăm despre padure"

MENTIUNE - cls. A II –a A - pentru lucrările plastice cu tema "Prietenii padurii", ediția 2007/2008, organizat de CCDG împreună cu revista Doxi.

CAP. VI - ȘTIAȚI CĂ...

- Baikal este lacul cu cel mai mare volum de apă dulce – cca.23 000 kmc, ceea ce reprezintă o cincime din rezervele de apă dulce din suprafața de pe glob și 80% din cele ale Federației Ruse.
- Marea Filipinelor, situată în vestul Pacificului are o suprafață de cca 5 500 000km², fiind marea cea mai întinsă de pe glob.
- Delta cu cea mai mare suprafață este delta comună Gange – Brahmaputra cca100.000 km²(75.000km² după alte surse), situată la vărsarea celor două mari fluvii asiatice în Golful Bengal.
- Pământeni consumă într-o secundă: 10 tone de grâu; 9,5 tone de cartofi; o tonă de citrice; 2 tone zahăr; 20hl de bere; 40 kg de ceai
- Cele mai întunecoase locuri de pe pământ sunt cei doi poli: Polul Sud nu are lumină solară 182 zile în fiecare an, iar Polul Nord , 176 zile pe an.
- Zgomotul făcut de erupția vulcanului Krakatau din Indonezia în anul 1883 s-a auzit de la 3 000 km depărtare, până în Australia; a fost aruncată atât de multă cenușă în atmosferă încât, aproape 2 ani, apusul de soare s-a văzut verde și luna s-a văzut albastră.
- Veneția este orașul situat pe cele mai multe insule – 118(după alte surse cca 300 de insule)
- Cel mai lung canal maritim este Canalul Suez – 161 km; acesta leagă Marea Mediterană de Marea Roșie și a fost inaugurat în anul 1869.
- Cea mai lungă magistrală feroviară este Transsiberianul – 9476 k, care leagă orașele Moscova și Vladivostok(Federația Rusă).
- Cea mai lungă cale rutieră este Panamericana – 27387 km; aceasta străbate continentul american pe latura vestică, din Alaska până în sudul statului Chile.
- Seikan este cel mai lung tunel feroviar – 53,9 km; este situat în nordul Japoniei (între I.Honshu și I.Hokkaido), pe magistrala feroviară Shinkansen.
- La Cima este cea mai “întă” cale ferată cu ecartament normal(1,43m); se află la 4817 m, în partea centrală a statului Peru.
- Simplon II este cel mai lung tunel feroviar care străbate o zonă montană, 19823 m; se află sub Alpii Penini, între Elveția și Italia.

- Cea mai mare concentrare de instalații eoliene se găsește în estul Californiei/ S.U.A. – cca 12000(viteza medie apreciabilă a vântului este de 25 – 35 km/oră).
- Pe cursul mijlociu al fluviului Chang Jiang din China, în zona celor “Trei Defilee”, se află în construcție cea mai mare hidrocentrală din lume, ce va avea o putere instalată de 18 200 MW (mai mult decât hidrocentrala Itaipu – 12600 MW, ce deține recordul în prezent).
- Petronas Twin Towers(Turnurile Gemene Petronas) sunt cele mai înalte clădiri , 88 etaje,452 m; se află în orașul Kuala Lumpur, capitala Malaysiei
- Himalaya – Karakorum este cel mai înalt lanț muntos al planetei; aici se află toate cele 17 vârfuri ce trec de 7 900m; cele mai semețe culmi sunt Chomolungma/Everest – 8848 m și Chogori/K2 – 8611m
- Holloch este cea mai lungă peșteră, 104 Km; se află situată în Alpii calcaroși din partea centrală a Elveției.
- Ein Bokek este localitatea aflată la cea mai joasă altitudine – 360m sub nivelul mării, pe țărmul Mării Moarte.
- Asama Yama este vulcanul cu cele mai frecvente explozii în epoca contemporană; peste 2000 în perioada 1900 – 1958; este situat în centrul insulei japoneze Honshu.
- Angel/Salto de Angel este cascada cu cea mai înaltă cădere de apă, 979m (după alte surse 1005); este situată în Podișul Guyanelor pe Rio Caroni, afluent al fluviului Orinoco.
- Republica Malvine, ce cuprinde un arhipelag coraligen în partea centrală – nordică a Oceanului Indian este statul cu cea mai redusă altitudine maximă: 1,8 m.
- Fluviul Amazon/ Rio Amazonas, situat în partea de nord a Americii de Sud este fluviul cu cel mai mare debit(212377 mc/sla Obidos, oraș situat la 800 km depărtare de ocean); cel mai mare bazin hidrografic (7050000kmp) cu cel mai lung curs navigabil (3700 km de gurile de vărsare, pentru nave de tonaj mic); cu cel mai mare număr de subafleuenți (peste 15000); cu cel mai mare afluent de pe glob (Madeira/3379 km); cu cea mai mare insulă formată prin procese fluviale (Marajo cca 40100 km, situată chiar pe Ecuator la vărsarea Amazonului în Oceanul Atlantic).
- Vostok, stațiune de cercetare științifică a Rusiei în Antarctica, în regiunea Polului Sud magnetic este “polul frigului” de pe planeta noastră; temperatura minimă înregistrată a fost de – 88,3 °(-57,8° temperatură medie anuală).
- Al’ Aziziyah, oraș situat în nord – vestul Libiei, este locul unde s-a înregistrat cea mai ridicată temperatură: 58°la umbră.

Curiozități geografice

- 🚩 Marea Adriatică nu are fund
- 🚩 Stâncile Cameleon
- 🚩 Din minunățiile adâncurilor subpământene
- 🚩 Din tainele unor lacuri
- 🚩 Denumiri românești în alte continente
- 🚩 Cea mai veche hartă a țării noastre

Marea Adriatică nu are fund.

Recent, o serie de cercetări efectuate în bazinul Mării Adriatice i-au pus pe oamenii de știință într-o mare derută. Fără îndoială, nimeni nu ar putea crede că există o mare fără fund. Ca urmare a cercetărilor întreprinse, a fost găsită în Marea Adriatică o groapă uriașă care cercetată a dus la descoperirea unor fenomene cu totul căutate. Urmărită timp îndelungat, s-a constatat că în această deschidere abisală dispar zilnic circa 30.000 tone de apă. Cercetătorii au turnat în repetate rânduri în apropierea acestei gropi mari cantități de vopsea, care în mod firesc ar fi trebuit să reapară

undeva mai aproape sau mai departe în râurile sau lacurile din insule sau de pe țărmurile mărilor. Apa colorată de vopseaua turnată nu a reapărut nicăieri.

Au fost aruncate în dreptul acestei gropi și mari cantități de material plastic, dar și acestea au dispărut fără urmă. S-a presupus că vopseaua cât și bucățile de material plastic au fost absorbite de groapă. Până în prezent, nu s-a ajuns la nicio concluzie, rămânând doar părerea că pe fundul Mării Adriatice se găsește o groapă abisală uluitor de adâncă.

Stâncile Cameleon

Dintre nenumăratele curiozități naturale pe care le întâlnim în Australia, cel mai ciudat fenomen îl constituie așa numitele « stânci cameleon », care de dimineată, de la răsăritul soarelui și până seara când soarele apune, își schimbă culoarea de mai multe ori. Aceste stânci cu înălțimi de 350 m , au făcut parte din masivul munților Mac Donnell, dar în prezent, datorită erodării, au căzut izolate în mijlocul unei monotone câmpii. Ele se găsesc în centrul continentului în apropierea orașului Alice Springs. Ciudatul fenomen începe în clipa în care strălucitorul astru atinge linia orizontului răsăritean. În această fază, timp de câteva ore, stâncile de piatră netedă și drepte sunt parcă incendiate, căpătând o culoare roz – violaceu plăcută și odihnitoare. Pe măsură ce soarele urcă pe bolta cerească, stâncile iau o culoare de un albastru intens, după care trec la un galben fermecător. De îndată ce soarele începe să coboare spre asfințit, stâncile devin roșii – purpurii ca niște uriașe blocuri de jăratic, stând parcă gata să aprindă totul în jur. Cu puțin înainte de asfințitul soarelui, stâncile trec de la roșu pâlpăitor la culoarea carmin - intens portocalie pe care o păstrează până se pierde în umbra nopții. Mulți turiști și oameni de știință consideră acest fenomen « a opta minune a lumii ». Din punct de vedere științific, totul este de fapt un efect al difracției luminii, datorită structurii și compoziției chimice a rocii, precum și curenților provocați de solul incins de soare.

Din minunățiile adâncurilor subpământene

Într-o peșteră din localitatea Perigord (Dordogne – Franța) a fost descoperit un străvechi « muzeu de pictură ». Pe pereții acestei peșteri, strămoșii nostri au executat acum aproximativ 40.000 de ani 61 de desene, reprezentând animale care trăiau în apropierea lor în acele timpuri. De exemplu mamuți, bizoni, rinoceri, cai s.a. Desenele dovedesc o deosebită îndemânare, iar culorile folosite, care au rezistat atâtea zeci de milenii sunt mărturii despre o tehnică destul de avansată.

În munții Rodopi, în apropierea localității Velingrad (Bulgaria) s-a descoperit o peștera de o frumusețe nemăintâlnită. Un grup de tineri alpiniști a parcurs pe un râu subteran mai mult de 1300 de metri și a ajuns într-o serie de săli cu admirabile formațiuni carstice, cu perle de peșteră și cu patru lacuri.

În munții Gara – Taz (Kazahstan), într-o peșteră care se afla la 160 metri adâncime a fost găsită o neobișnuită pădurice de brazi. Peștera are o înălțime de 70 de metri. Curios este faptul că în această pădurice trăiesc și numeroase păsări, printre care și porumbei cu un splendid penaj albastru.

Din tainele unor lacuri

Pe insula Kilidin din nordul Federației Ruse se află un lac neobișnuit. El este alcătuit din cinci straturi de apă : apă dulce, apă puțin sărată, apă sărată, apă de culoare roșie și apă saturată cu hidrogen sulfurat. Corespunzător fiecărui strat de apă, în acest lac trăiesc cele mai felurite vietăți : pești de apă dulce, meduze, crustacee, pești marini pitici, stele de mare etc

Lângă orașelul algerian Sidi – Bel – Abbes există un lac a cărui apă poate fi folosită la scris ca orice cerneală. Calitatea neobisnuită a apei din lac este asigurată de cele două râuri care se varsă în el ; unul bogat în săruri de fier, iar celălalt conținând produse de putrefacție vegetală. Din amestecul acestor ape rezultă o soluție care îndeplinește toate calitățile cernei, fiind destul de bună pentru scris. Scrisul cu această cerneală nu pătează, nu se șterge și este foarte vizibil.

Denumiri românești pe alte continente.

În insula Țara de Foc, se întâlnesc numeroase denumiri românești, cum sunt : Capul Sinaia, râul Rosetti, râul Ureche ș.a. Ele au fost date de exploratorul român Iulius Popper, care a ajuns și prin aceste locuri. Denumirile respective sunt trecute cu exactitate pe hărțile lumii.

Denumiri românești se întâlnesc și în estul Africii, în special în Somalia, fiind date de Dimitrie și Nicolae Ghica – Comănești, cu ocazia călătoriei efectuate de ei între anii 1895 – 1896.

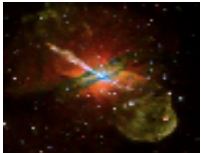
Cea mai veche hartă a țării noastre

Cea mai veche hartă a țării noastre are vârsta de peste 400 de ani. Ea a fost lucrată la Brașov în anul 1542 și este opera sasului Ioan Honterus, care a desenat –o, a gravat – o pe o placă de lemn și apoi a tipărit- o în atlasul său personal « Rudimenta Cosmographica ».

Pe această hartă țara noastră apare sub numele de Dacia și este mărginită de: Ungaria, Macedonia, Bona(Bosnia), Dalmatia, Thracia și Bulgaria. Față de timpul când a fost întocmită, harta este destul de corectă și frumos executată. Țara noastră apare împărțită în 3 principate : Valachia, Moldavia și Transilvania; cele mai multe denumiri sunt scrise în limba latină : Danubius, Alutes, Pruth, Theis. Printre localități, sunt menționate: Tergovisti (capitala Țării Românești de atunci), Sossavia (Suceava), Brayla (Braila), Bistricza(Bistrita), Cibinium (Sibiu) și Croana (Brasov).

Prof. Matei Alina

CE SUNT GĂURILE NEGRE ?

Pe înțelesul tuturor, o gaură neagră este o regiune din spațiu care are atât de multă masă concentrată în ea, încât niciun obiect din apropiere nu poate scăpa de atracția ei gravitațională. Având în vedere că cea mai bună teorie despre gravitație pe care o avem în acest moment este Teoria Generală a Relativității a lui Einstein, trebuie să folosim niște rezultate ale ei pentru a înțelege găurile negre mai în detaliu. Dar să începem mai ușor, gândindu-ne la gravitație sub circumstanțe destul de simple.

Să presupunem că ne aflăm pe suprafața unei planete. Aruncăm o piatră pe direcție verticală. Presupunând că nu o aruncăm prea tare, ea se va ridica un pic, dar până la urmă accelerația datorată gravitației planetei o va face să cadă din nou. Dacă aruncăm piatra destul de tare am putea s-o facem să scape total de gravitația planetei. Piatra se va ridica la nesfârșit. Viteza cu care aruncăm o piatră pentru ca ea să scape total de gravitația planetei se numește “viteză de evadare”. Această viteză de evadare depinde de masa planetei: dacă o planetă este extrem de masivă, atunci gravitația ei este foarte puternică, deci viteza de evadare este foarte mare. O planetă mai ușoară va avea o viteză de evadare mai mică. De asemenea, viteza de evadare depinde și de distanța la care ne aflăm de centrul planetei: cu cât suntem mai aproape, cu atât viteza de evadare este mai mare.

Acum să ne imaginăm un obiect cu o concentrație enorm de masă într-o atât de mică rază încât viteza de evadare este mai mare decât viteza luminii. Deci, cum nimic nu poate merge mai repede decât lumina, nimic nu poate scăpa din câmpul gravitațional al obiectului. Chiar și lumina va fi trasă înapoi de gravitație și nu va fi în stare să scape.

Cercetătorii au arătat că atunci când o stea suficient de masivă rămâne fără combustibil, nu mai e în stare să reziste împotriva propriei atracții gravitaționale, și colapsează într-o gaură neagră.

O gaură neagră are ceva ce se cheamă “orizontul evenimentului”, acesta fiind o suprafață sferică ce marchează granița găurii negre. Lângă o gaură neagră, distorsiunea spațiu-timpului este foarte severă și din această cauză găurile negre au niște proprietăți ciudate.

Poți intra în gaură prin acest orizont, dar nu mai poți ieși niciodată. De fapt, o dată ce ai trecut de orizontul evenimentului, ești condamnat să te apropii din ce în ce mai mult de, singularitatea din centrul găurii negre.

Prof. dir. DANCIU DANIELA

CAP. VII – DE VORBĂ CU DUMNEZEU...

Paștele

Ouă roșii voi mânca
Că azi e Învierea sa.

Cu bucurie voi cânta
Pentru Luminăția sa.

Eu la biserică mă duc
Paștele-n casă să-l aduc.

Postul mare a trecut,
Paștele, a apărut!

Învierea

Duminică, a treia zi
De la moartea Sa
Îngerul a coborât
Piatra ca s-o ia...

La puțin timp după asta
Au venit femeii,
Trupul Său ca să îl ungă

Ș-aveau doar idei...

Femei dragi,
Nu vă speriați,
Știu că-l căutați
Dar de mult El s-a sculat
Și-acum a plecat...

Sărbătoarea de Florii

De Florii e sărbătoare

Pentru noi e o onoare,

Să v-avem la masa noastră,
Nimeni să nu plece acasă.

Vă primim cu fericire,

Vom cânta fără oprire
Cu Florina, cu Florin
Haideți să-i sărbătorim.

Credința și iubirea

Tu copile nemilos,
De vrei să fii credincios,
Drumul spre Biserică ți –e deschis
Cât și spre o lume de vis
Clipa de –o vei avea,
Nu uita !
Iubirea e cu ea.
Iubirea și credința
Două surori
Pe care, dacă, le desparți
Totul se va sfârși.
Dacă ești necredincios
Porțile iadului se vor deschide
Iar primul pas acolo,
Va fii din flăcări
Iar în flăcări ți –e scris
“Bun venit !”
Nu uita ce cale urmezi
Cea bună sau cea rea,
Și odată cu ea se vor deschide
Porțile Raiului sau ale iadului.

Olteanu Elena – cla. a VII –a A

Chin Mântuitor

O, Doamne mult ai pățimit
Pân’ce păcatul l –ai strivit
Nici când n-a mai fost sub soare,
Suferință atât de mare!

Tu rău ai fost chinuit,
Pe cruce, sus, răstignit

Piloiu Andreea – cls. a IV – a A

Scriptură Sfântă

O, tu Scriptură Sfântă,
Depeni firul omenirii,
De la Adam și Eva
Până la sfârșitul lumii.
Arăți cum a fost izgonit omul din Rai,
Cum a fost sortit la sărac trai,
Cum a fost potopul pe vremea lui Noe,
Cum Avraam a fost supus încercărilor grele.
Cum Domnul a avut de suferit,
Când poporul evreu L – a osindit,
La chin greu pe cruce - ntre tâlhari,
El, fără de prihană, al Tatălui grai!
Ne –arată apoi cum Domnul a - nviat
A treia zi, din morți S –a sculat
Cum a deschis porțile din Rai,
O viață de – apoi cu alt trai!

Nicolae Radu Ștefan– cla. a VI –a F

Murind cu brațele întinse
Ce pe oameni îi cuprinde.

Iar prin a Ta Înviere
Ne – ai dăruit mântuire.
Și pe diavol L –ai zdrobit
Și moartea ai nimicit.

Stroe Andreea Simona – cls. a VI – A

Creatură Neprețuită

Din nimic El a creat
Ce e-n cer și pe pământ,
Dar pe om L –a modelat
Din pământ și duh i –a dat.

Din iubire l- a creat
Și în Rai l- a așezat
Dar el lăsându – se ‘nșelat,
Vai! A căzut în păcat!

Chipul i s –a ‘ntunecat
Inima s –a ‘nvârtorșat
De creator s – a ‘ndepărtat
Făcând păcat după păcat.

Știință multă – a căpătat
Multe lucruri a –nvățat
În slavă deșartă s-a ‘ mbrăcat
Și de Domnul a uitat.

Omule, nu înțelege
Chiar de – ai “descoperit” legi
Și principii, teoreme
Semne – n lună și în stele

Nu le ești tu autor
Tu ești doar răspunzător
Domnul – n ele a investit
Iar tu le – ai batjocorit”

Ai uitat, bag seama eu,
Că pe cruce – n locul tău
Domnul mâinile Și – a ‘ntins
Ca tu să nu mai fii învins

Si ca tu la rândul tău
Să – ți ajuți semenul la greu
Și nefăcând niciun rău
Să –L slăvești pe Dumnezeu !

Prof. PiloIU Dana

PiloIU Daniel – cls. a VI – a F

CAP. VIII – SALVAȚI PĂMÂNTUL

Apa-element vital

Picături cristaline de apă, ca lacrimile pământului, se preling de-a lungul stalacmitelor, căzând în apa ce se așternuse ca un văl de cristale, peste tot în peșteră...

Întunericul negru, dur este spart, însă, de lumina unei lanterne...

-Ascultă... Picături care cad... se aude glasul unui cercetător.

-Bine-ar fi să ai dreptate!... Ne-ar ajuta mult să găsim un izvor subteran. Astfel, am reduce costurile enorme, cauzate de transportul apei dulci din alte sate... Știi, e din ce în ce mai greu...

Cei doi se îndreaptă spre locul de unde se aude sunetul cristalin al căderii apelor. Niciunul nu avea curaj să vorbească, deoarece amândoi se întrebau dacă există, într-adevăr, un izvor subteran în preajma lor...

-Hei! Strigă unul dintre cercetători. Uite! M-a atins o picătură de apă! Două... Dă-mi sticla, ca s-o pot gusta!

-Poftim... Ar fi extraordinar să găsim aici apa potabilă... Știi... De când plouă atât de rar, ne confruntăm cu un fenomen de deșertificare... Râurile au secăt, oamenii au plecat...

-Ei... Le dau dreptate! Ce să facă?! Nu mai au apă pentru gospodărie, pentru agricultură... E bună apa aceasta! Gustă și tu!

Celălalt cercetător gustă și, deodată, își schimbă tonul trist într-unul optimist:

-Vino! Repede! Poate că, ajutați fiind de aceasta apă, vom readuce la viață acest sat! Știi... Știi ce-am auzit? Și... Și n-am crezut până acum?... Că apa este un element vital!

Și cei doi se strecoară printre stalactite și stalagmite, pentru a ieși afară. Acum, au găsit răspunsul pe care-l căutau... E un cuvânt simplu... E apă...

Costea Ștefania - cls . a VIII-a B

CAP. IX – PERIPLU ISTORIC

SCURTE ISTORII

Povești din... baie

Existența băilor este amintită din cele mai vechi timpuri. Chiar în Biblie se spune că David s-a îndrăgostit de Bethseba, privind-o de la fereastră cum se scâldea. Grecii făceau baie aproape zilnic, ca să nu mai vorbim de romani care ajungeau să facă baie și de opt ori pe zi! În prima parte a Evului Mediu, folosirea băilor publice dispărea aproape în întregime, dar reapare în secolul al XIII-lea.

În anul 1292 sunt menționate circa 20 de stabilimente la Paris. Pentru o baie cu aburi se plăteau 20 de centime, iar pentru una „de puțină”, patruzeci.

Obiceiul parfumării băii era practicat și în Evul Mediu. Diana de Poitiers prepara esență de orz sau zeamă de pepene, în timp ce Anna de Bretania, soția lui L u d o v i c al XII-lea se folosea de miere de trandafiri.

De-a lungul secolelor s-au mai folosit și zeama de carne, făina de migdale, apa de in , în timp ce baia de lapte a fost la modă în secolul al XVIII-lea.

Taxa pe ...fereastră

În anul 1696, în timpul regelui William al III-lea, era introdusă în Anglia o taxă, care a influențat nu numai viața economică a locuitorilor insulei, dar a avut un impact deosebit pe plan social, dar și... arhitectonic !

TAXA PE FEREAȘTRĂ era oarecum similară cu ceea ce numim astăzi IMPOZITUL PE VENIT.

Autoritățile au pornit de la un calcul simplu, când au hotărât aplicarea acesteia : cu cât este o locuință mai mare, deci are mai multe ferestre, cu atât locatarul este mai bogat și, prin urmare plătește un impozit mai mare.

Taxa a fost percepută diferit de categoriile sociale din Albion. Familiile bogate au folosit-o pentru a face și mai evidentă discrepanța dintre ele și familiile de rând sau sărace, așa că au construit locuințe cu cât mai multe ferestre sau, în cazul celor mai vechi, au instalat ferestre „de formă”, deasupra pereților.

Pe de altă parte, cea mai mare parte a locuitorilor a avut o atitudine inversă, astfel că la foarte multe case din perioada secolelor XVII—XVIII, ferestrele au fost zidite cu cărămizi, în încercarea de a diminua nivelul taxei.

Englezii au scăpat de acest impozit abia în 1851.

Și în Franța a existat un impozit asemănător —taxa pe uși și ferestre—care s-a perceput de la sfârșitul secolului XVIII, până în 1926.

Prof. Andreianu Ioana

CAP. X – PAGINA HAZLIE

Din perlele elevilor

- ✓ Războiul se petrece la Călugăreni pe malul unui lac.
- ✓ Conducătorul turc jură că va sta o lună ascuns pentru a nu fi omorât de Mihai.
- ✓ Pașa Hassan nu e demn de postul pe care-l ocupă.
- ✓ Sinan Pașa se dovedește a fi un om slab de înger, îndurând tot, adică se tăvăleşte și face rugăciuni prin mocirlă.
- ✓ În expozițiune e prezentată triumfătoare oastea poporului nostru, venirea ei organizată, care apare ca și cum ar curge dintr-un izvor. În desfășurarea acțiunii, Mihai Viteazul îl convoacă pe pașa sa la o luptă directă.
- ✓ În deznodământ, pașa Hassan ajunge la tabăra sa unde pune oamenii să îl apere, și de frică nu mai are de gând să iasă la lumina soarelui o lună.

- ✓ Fabulosul se întreține de autor.
- ✓ "Mihai zorește și alege vreo doi" cu care se duce în căutarea lui Sinan pe care îl găsește care se-nclină prin baltă. Acesta continuă în căutarea lui Hassan.
- ✓ Pașa-și pierde și firea și capul. În acest moment, pașa ajunge la ultima parte a gamei de teamă la desfigurare completă.
- ✓ Mihai îl domină spiritual din vederea acestuia. Poetul își vede pe Hassan ironic și lașitor.
- ✓ Oastea română este organizată de conducătorul Mihai Viteazul, care trece printre aceștia, aranjându-i pe grupe.
- ✓ În fața lui Hassan, Vodă este ca „un munte”, cu răsuflul ger, „cu ochii roșii” și cu „fulgeru-n mână”.
- ✓ Prâslea era un mucios, așa cum îi spune tatăl lui: „Du-te de aici, muciosule!”
- ✓ Domnul Trandafir era un om bine făcut, cu mustăcioară, cu doi dinți mari, ca un iepure.
- ✓ Domnul Trandafir era darnic, pentru că el mereu le dăde mere, pere, ce avea și el, că nu era chiar așa de bogat.
- ✓ El îi făcea pe copii să învețe, le vorbea frumos și cald, nu ca alți profesori. Toate personajele din "O scrisoare pierdută" sunt lipsite de incultură.
- ✓ Tipatescu se purta cu nevasta lui Trahanache așa ca și cum ea n-ar avea soț. Îi trimite scrisori de amor, vorbesc amândoi ca niste îndragostiți și așa mai departe.
- ✓ Datorită geniului său, Ion Creangă a ajuns să fie tradus în toate colțurile țării și chiar peste hotare.
- ✓ Caragiale este autorul schițelor și nuvelor sale, ca să nu mai vorbim de teatru.
- ✓ Poema "Miorița" circula pe baza orală, adică nu a fost scrisă din motive tehnice.
- ✓ Din cauza condițiilor grele, Eminescu a murit de foame toată viața
- ✓ Vazând-o singură pe drum pe Vitoria, țăranul a avut impresia că este nemăritată și s-a comportat în consecință.
- ✓ Codrul și Eminescu sunt prieteni, de aceea își permit să se tutuiască cu diminutive.
- ✓ Baltagul și-a luat oile și a plecat cu ele.
- ✓ Spre deosebire de tragedie, într-o comedie deznodământul se termină de obicei vesel.
- ✓ Pastelul nu este în fond decât sufletul poetului îmbălsămat în natură.
- ✓ În încercarea ei de a-l aduce acasă pe Nechifor, Vitoria face pe dracu-n patru, ar degeaba.

- ✓ Toma Alimoș era viteaz pentru că, cu o mână conducea calul, cu o mână își ținea mațele și cu o mână se bătea cu Manea.
- ✓ Zoe și Tipatescu se iubeau pe la spate.
- ✓ Călin ține de mână mireasa care are părul lung de fericire.
- ✓ Poetul își așteaptă iubita ca împreună să cutremure o barcă.

BANCURI CU ȘI DESPRE...*ELEVI*

Conjugarea

- Viorel, conjugă, te rog, verbul "a merge".
- iii... eu merg ...iii....tu mergi.....iii...el merge...
- Mai repede!
- Eu fug ...tu fugi ...el fuge...

Îngrijorare

- Mă întreb ce o să te faci când vei fi mare, când acum, în clasa a doua, tu nu știi să numeri decât până la 10?
- Arbitru de box.

Repetiții la pian

- Mama îi spune lui Dodo :
- Dodo, hai, învață la pian, că îți dau 10 euro!
- Dar, mamă, vecinul mi-a dat 20 ca să nu cant !

Înger, Îngerașul Meu

Înger, Îngerașul Meu,
 Dă-mi vacanță tot mereu,
 Fă din două un semestru,
 Fă din mine un maestru,
 Fără școală, fără teme,
 Fără mate, nici probleme.
 Sau măcar, dacă se poate,
 Subiectele la mate,
 Dar cu tot cu rezultate!!
 Îngeraș, cu mila ta,
 ANULEAZĂ, TE ROG, TEZA!!

Răsplata notelor

- Gigel vine de la școală:
- Tată, am luat un 4 la matematică.
- Pleosc, trosc. Tatăl îl bate măr.
- A doua zi, iar:
- Tată, am luat un 4 la fizică!
- Jap, pleosc, trosc. Tatăl iar îl bate măr.

A treia zi, Gigel, bucuros:
 -Tată, am luat un 10 la muzică!
 Jap, pleosc, trosc. Tatăl iar îl bate măr.
 -Bine, tată, dar am luat un 10!
 -După ce că nu înveți, îți mai arde și de cântat!

Îndrumare părintească

Tatăl citește ziarul. La un moment dat, ochii îi cad pe un titlu cu litere mari: *Gică Hagi a semnat un contract de 4 milioane de dolar*". Privindu-l gânditor pe fiul său care se chinuia să-și facă tema la matematică, îi spuse:

- Gata, ajunge cu matematica asta! Ia du-te pe afară să bați mingea cu băieții.

Abilitate

Un copil vine acasă de la școală și îi zice tatălui

- Tati, poți să îți scrii numele foarte repede?
- Da, sigur!
- Dar cu ochii închiși și deodată și foarte repede ?
- Da, normal!
- Atunci ia, te rog, hârtia asta și semnează!

Concluzii

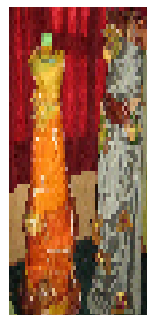
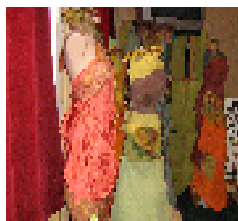
- Ți-am citit lucrarea de control. Foarte bună. Dar e identică cu cea a colegului tau de bancă. Ce concluzie să trag de aici ? întreabă profesorul.
- Că și a lui e la fel de bună, spuse elevul.

CAP. XI – GÂNDIM...EXPERIMENTĂM...DESENĂM

CREAȚII VESTIMENTARE

Imaginea cuiwa –felul în care arată- constituie o *compoziție* proprie, în care trăsăturile oferite de natură sunt prelucrate prin coafură, machiaj și costumație, potrivit ideii despre sine, culturii și educației artistice.

Comunicarea cu imaginea presupune citirea drumului compozițional, care conține mesajul și examinarea rolului fiecărui mijloc de expresie: desen, umbră și lumină, culoare, material. Omul, fiind o sculpto-pictură cINETICĂ- mai aproape de film- analiza trebuie să țină cont deopotrivă de expresia feței și de cea a întregului trup, privit ca un complex dinamic.

Participanți:

*Lăcușteanu Lucian
Ecovescu Amalia
Ciubuc Ștefan
Nuțu Diana
Popa Irina
Lascu Ionuț
Ghioacă Olivia
Perteza Nicoleta
Sandu Bogdan*

*Săndulescu Cristina
Costea Ștefania
Drugea Doris
Bloțu Florin
Găgeanu Alexandru
Marin Alexandra
Bușe Ozana
Drugea Lavinia
Roșca Adela*

Prof. Deaconu Daniela

CAP. XII – REFLECȚII EDUCATIVE

Din tainele științelor naturii **știința-omul-universul**

Știința este un corp de cunoștințe creat prin intermediul observației, ipotezei, experimentării și logicii cu scopul de a explica și prognoza evenimente și comportamente. Observarea, experimentarea și raționamentul critic joacă roluri esențiale în acumularea de cunoștințe științifice. O disciplină este considerată drept științifică, dacă cei care o practică aplică metoda științifică.

Știința (din latinescul *scientia*=cunoaștere) se poate referi la:

- investigarea și studierea naturii prin observație și raționament;
- suma tuturor cunoștințelor acumulate în urma acestei cercetări;
- matematica, studiile cantitațiilor și ordinarilor-denominate deseori știința.

Multe din metodele matematice au o utilitate fundamentală în științele empirice, ale căror fructe sunt ipotezele și teoriile.

Domeniile științifice se clasifică de-a lungul a două mari dimensiuni:

- experimentul, căutarea unei informații rapide disponibile, versus teorie, dezvoltarea de modele care explică ceea ce se observă;
- științele naturale, studiul naturii, versus științelor sociale, studiul comportamentului uman și al societății.

În ciuda credinței populare, scopul științei este de a oferi răspunsuri la toate întrebările. Scopul științelor naturii este de a da răspunsuri doar la problemele care țin de realitatea fizică. Știința nu poate oferi adevăruri absolute. Științele naturii adună și testează ipoteze referitoare la unele aspecte ale lumii fizice, iar când este necesar le revizuie sau le înlocuiește prin noi observații și date.

Potrivit empirismului, știința nu face afirmații despre cum "este" de fapt natura; știința poate doar să facă concluzii despre observațiile noastre asupra naturii. Atât oamenii de știință cât și cei care acceptă știința cred, și mai important se comportă, ca și cum natura "este" așa cum știința pretinde a fi.

Scopul științei pentru societate și oameni este de a produce modele utile ale realității. Pe de altă parte, știința poate face previziuni bazate pe observații. Aceste prognoze de multe ori sunt foarte utile societății sau individului care le folosește. De exemplu, fizica newtoniană iar în cazuri mai extreme teoria relativității, ne permit să precizăm fenomene de la efectul pe care o minge de biliard în mișcare îl are asupra altei mingi, până la traiectoriile navelor spațiale și ale sateliților. Împreună, chimia și biologia au transformat capacitatea noastră de a folosi și prezice reacții și scenarii chimice și biologice. Pe scurt, știința produce modele utile care ne permit să facem deseori prognoze utile.

Multe discipline reprezintă o combinație între diferite domenii de cercetare și astfel nu se pot încadra exact într-o clasificare. O știință interdisciplinară ce studiază interacțiunile dintre componentele fizice, chimice și biologice ale mediului înconjurător, incluzând efectele lor asupra tuturor organismelor și efectele lor asupra mediului este știința mediului. Pe lângă fizică, matematică, chimie și biologie, știința mediului face apel și la alte discipline cum ar fi științele sociale, drept, științe economice. Fizica este poate cea mai importantă știință a naturii, deoarece cu ajutorul ei pot fi explicate în principiu orice alte fenomene întâlnite în alte științe ale naturii cum ar fi de exemplu chimia și biologia.

Știința lămurește multe din tainele lumii, dar inițiativa ei este limitată, în fața complicatei întrebări, "*care este natura și esența, gândului?*" În zilele noastre, în era științelor exacte, a telecomunicațiilor și a călătoriilor spațiale, știința lămurește multe din tainele naturii.

Pentru a concretiza rolul fizicii, chimiei și al biologiei în înțelegerea și explicarea fenomenelor întâlnite în natură voi cita: "*Un fizician, un biolog și un chimist s-au dus la mare pentru prima dată în viață. Fizicianul a văzut marea și a fost fascinat de valuri. A spus că se duce să mai facă niște cercetări despre dinamica fluidelor și despre valuri, a intrat în mare și dus a fost. Biologul a fost fascinat de fauna și flora acvatică specifică, a intrat în apă ca să o poată studia mai bine și nu s-a mai întors. Chimistul a așteptat un timp și după aceea s-a notat în carnetul fizicienii și biologii sunt solubili în apa mării*"

Informația, care există pretutindeni, este inerentă tuturor structurilor din Univers și reprezintă o succesiune discretă și continuă de evenimente măsurabile, reprezentabile în timp. Structurile informaționale cuprind prognozele și legile naturii, modelele interne ale omului și celorlalte viețuitoare.

Soluțiile evoluției sunt date de modele informaționale de organizare și funcționare a lumii. Un exemplu care ilustrează acest model îl constituie trecerile de la praful cosmic la aglomerările de praf cosmic și de aici la forma corpurilor ceresti, iar mai departe la găurile negre (aglomerări de energie). La baza evoluției Universului se află interacțiunea dintre substanță, energie, informație. Întreaga materie este organizată pe sisteme:

- izolate, care nu fac nici un schimb cu exteriorul, sau unul foarte redus;
- închise, care fac numai cu mediul lor schimb de energie;
- deschise (cum sunt celula, molecula, organismul, biosfera, universul), care fac schimb de substanță, energie și informație cu mediul în care se dezvoltă. La nivelul întregii materii din Univers există o bază informațională.

Universul este spațiu-timp și este în expansiune continuă. Fără expansiunea Universului nu s-ar fi putut forma nici o legătură stabilă, nici un sistem, nici o organizare a materiei, substanței, energiei.

Universul a preocupat, de-a lungul timpului sute de popoare și astăzi, în ciuda tehnologiei avansate deținute, continuă să ridice întrebări încuietoare.

Apariția omului este veriga lipsă din lanțul științei, că nimeni nu o poate descoperii.

Cunoaște – te pe tine însuși!

Cât de sociabil sunteți?
Cât sunteți de timid? Cât de abil și de diplomat sunteți?

1. În mod obișnuit, faceți un efort pentru a vă înțelege cu persoane pe care nu le agreeți?
☐ da ☐ nu
2. În general, preferați o vacanță zgomotoasă și plină de evenimente în locul uneia liniștite?
☐ da ☐ nu
3. Vă place să mergeți la petreceri, la disco, la restaurante?
☐ da ☐ nu
4. Vă faceți ușor prieteni când mergeți în vacanță sau când călătoriți?
☐ da ☐ nu
5. Vă face întotdeauna plăcere să vă vedeți prietenii, chiar și când vin neanunțați?
☐ da ☐ nu
6. Ați inițiat vreodată o conversație cu un străin în tren?
☐ da ☐ nu
7. Vă place să organizați petreceri, să invitați pe alții la masă?
☐ da ☐ nu
8. Aveți mulți prieteni și multe cunoștințe?
☐ da ☐ nu
9. Preferați serile ocupate și antrenante petrecute acasă celor liniștite?
☐ da ☐ nu
10. Vă plac jocurile la petreceri?
☐ da ☐ nu
11. Îi cunoașteți pe cei mai mulți dintre vecinii dv. după numele lor mic?
☐ da ☐ nu
12. Vă place să luați parte la jocuri, chiar și atunci când nu câștigați?
☐ da ☐ nu
13. Preferați oamenii în locul mașinilor?
☐ da ☐ nu

14. Vă place să ajutați alți oameni?

☐

da

☐

nu

15. Sunteți invitat la o cină. Gazda vă servește un fel de mâncare pe care îl considerați oribil. L-ați consuma totuși?

☐

da

☐

nu

16. Transmiteți felicitări de Crăciun persoanelor pe care nu le agreeați?

☐

da

☐

nu

17. Ați fost declarat vreodată „viața și sufletul unei petreceri” ?

☐

da

☐

nu

18. Vă place să întâlniți persoane noi, necunoscute anterior?

☐

da

☐

nu

19. Vă simțiți confortabil când intrați într-o încăpăre în care nu cunoașteți pe nimeni?

☐

da

☐

nu

20. Vă plac copiii?

☐

da

☐

nu

21. Vă faceți ușor prieteni?

☐

da

☐

nu

22. Vă place mai mult să scrieți o scrisoare decât să folosiți telefonul?

☐

da

☐

nu

23. Ați încercat vreodată să ascundeți că sunteți acasă, auzind că sosesc vizitatori care nu sunt bineveniți?

☐

da

☐

nu

24. În casa dv. sunt adesea mai multe persoane decât pot intra în mod confortabil?

☐

da

☐

nu

25. Vă faceți griji despre felul în care alte persoane gândesc despre dv.?

☐

da

☐

nu

Cotarea răspunsurilor

1.	da	
2.	da	
3.	da	
4.	da	
5.	da	
6.	da	

7.	da	
8.	da	
9.	da	
10.	da	
11.	da	
12.	da	
13.	da	
14.	da	
15.	da	
16.	da	
17.	da	
18.	da	
19.	da	
20.	da	
21.	da	
22.		nu
23.		nu
24.	da	
25.	da	

Fiecare răspuns corect primește 1 punct.

Interpretarea rezultatelor

16-25 puncte

Sunteți sigur o persoana sociabilă; vă plac oamenii, vă place să fiți împreună cu ei și sunteți foarte fericit când vă aflați în mulțime.

8-15 puncte

Vă place să fiți împreună cu alte persoane, răbdarea dv. nu este nelimitată și probabil sunteți foarte fericit dacă puteți să petreceți o seară cu unul sau doi prieteni apropiați. Dacă constatați că sunteți singur într-o seară, vă adaptați perfect la această situație.

<7 puncte

Sunteți un fel de singuratic. În mod sigur preferați să citiți o carte bună, să stați în fața televizorului sau să vă ocupați de altceva. Sunteți independent și vă place propria companie.